

kad kolei kas draugijos sankrovoje nėra "mastavų" prekių.

Paskutinių laikų Varnuose labai buvo prasiplatinęs "Saltinis", net po kelis egzempliorius rasdavai vienam bute. Žmonės juoni labai pasipiktinę. Ką sakė, anas gero rašo. Vienam numerįje rašė apie visas popiežiaus seseris; o dabar kaip, davalos spėja, turbut rašysias apie kunigų "gaspadines". Visi sako, kad "Saltinis" greitai laiku persikrėstys, kaip tą jau yra padaręs jo draugas "N. Skaitymas".

Pabėgėlis.

(Iš "L. U.")

IS DUČIUNŲ,

Panevėžio pav.

Šimtininkas (sotskis) Tamoševskis įskundė tarytojui Gegnų ir Palūnionį, buk jie skaitė prie monopolijų proklamaciją, nuėmė iš kabo ir uždėję monopoliją. Prasi-
dėjo tirinėjimas. Gagnas spruko į Ameriką. Palūnionis gi, kaip nebūlus vyras, pasilikio ant vietos. Šiandienomis pasibaigė tyrinėjimas. Byla atiduota teismo prokurorui.

M. Šalbieris.

(Iš "L. U.")

IS RYGOS.

Apšvietimo draugija "Žvaigždė" 26 šio mėnesio dieną rengia vakarą su spektakliu. Rygičiams gerai pažįstamo latvių salėje ant Paulučio gatvės bus vaidinama Zemkalnio drama "Blinda". Po spektaklio šokiai.

Tai bus pirmas "Žvaigždės" didysis vakaras. Ikišio apšvietimo draugija rūpinosi vien miesto pakraščiais, taisydama vakarelius su spektakliais, deklamacijomis, ir tt. tenai, iškūr daugelį pertoli būdavo nuvykti į miesto vidurį. Šiuo tarpu nori suteikti pramonėlei tiems, kuriems pertoli į pakraščius keliauti.

Reikia tikėtis, kad salė bus pilna, nes į vakarą trauks ne vien noras pasilinksinti, smagiai laiką praleisti, bet ir prakilnus vakaro tikslas. Draugijos respesniai auga kasdien; reikia, kad didintųsi ir jos lėšos. Pernai šiuo laiku "Žvaigždės" mokyklas lankė 125 vaikai, šiemet su viršum 300. Kas bandęs šiek tiek trusties apie apšvietimą, lengvai supras, koks skirtumas tarp paduotųjų skaičių, kaip jis turi atsilepti ant draugijos kasos. Tiesa, pasididino šiais metais ir "Žvaigždės" narių skaičius, tačiau draugijos valdybai prieis atgalvoti, kaip "utakius" įjėmimą su šleidimu. Gal vakaras 26 sausio kiek palengvys jai tą darbą.

Tas.

(Iš "V.")

SVARBUS SUSIVAŽIAVIMAS.

Pradžioj sausio mėn. Peterburge vyko didelis susivažiavimas apšvietimo draugijų, liaudies universitetų, sąjungų ir sąjungėlių žmonių šviesti atstovų. Jų susvažiavimas apie 500 žmonių; kartu su publika, susirinkdavo ligi pusantro dešimtūkio žmonių.

Buvo ten rusai, lenkai, lietuviai, tviai, žydai, mažarusiai ir kiti. Buvo "labdarų", ponų ir ponų, kuriems netiek rupi žmonės šviesos, kiek kaip nors tuščias laikas užimti. Buvo žmonių, ką visą savo mizų pašventę kitų naudai. Buvo darbininkai, partijų ir profesionalinių sąjungų nariai. Buvo ir du atstovai nuo Kauno kunigų Saulės draugijos, tarp jų vienas aniglas. Žodžiu, — gana marga kompanija. "Marguoja" ir suvažiavimo darbai.

Gana svarbus jo darbas buvo — įvairių miestų draugijų pranešimai, kaip kur stovi švietimo darbai; svarbus ir dėlto, kad viešai rodė kampių ir užkampių administracijos "darbus" apšvietimo kалуose. Taip, Kijeve buvo užtausta skaityti lekcija apie džiova, t. Naująją Zelandiją. Saratove eido skaityti apie didžiąją pranyvą revoliuciją, taipogi apie du šiai mirusiu filozofu, kuriuodu filosofijos akyse buvo didžiausi archistai, nepripažįstanti nė Dievo, nė caro. Ypač kiludoma darbininkų draugijoms lekcijas įtaisyti. Duoda leidimų; ant lekcijų sėdi lekcija ir už kiekvieną žodelį, kurį jai pasirodo "raudonu", perukia ir uždraudžia kalbėti.

Daug klūčių sutinka rusai tėjai, bet da labiau kitataučiai. Taryta garsoji lenkų "Motinė". Iš 35 mažarusių švietimo agijų jai uždaryta 10. Latviai steigti švietimo draugijas Peterburge, bet ne Latvijoje. Tuo

tarpu atbunda ir trokštė trokštė šviesos net visų pamiršti Sibiro "laukiniai" gyventojai — kirgyzai, kalmykai, buriatai, jakutai. Jakutai neseniai įsteigė tautišką klubą, pastatė savo kalbą operą (teatro veikalą, kur kartu įeina muzika ir dainavimas).

Išsklausius įvairių tautų švietimo draugijų atstovų, kurie vienas pasakui kito pasakojo apie kluitus, kurias joms daro žmonės šviečiant vietinė administracija, suvažiavimui buvo patarta priimt sekanti rezoliucija: "Pripažindamas pilnos tautos laisvės pamatą ir lengviausią apšvietimo išsiplatinimą žmonių kalba, suvažiavimas pripažįsta kiekvienai tautai neatimamą tiesą gauti apšvietimą prigimta žmonių kalba; žemesnėse, vidutinėse ir aukštesnėse mokyklose, valstybės ir savivaldos įstaigų įsteigose, mokslo turi būti išguldomas prigimta mokinių kalba, mokykla neturi būti aprusimino ir tautiško prispaudimo įrankiu viešpatuojančių luomų rankose. Susivažiavimas tiki, kad liaudies universitetai ir kitos pašalinės apšvietimo įstaigos savo veikime tvirtai laikysis pilnos tautiškos laisvės pamato. Susvažiavimas griežtai papeikia politiką, kuri trukdo įvykdinimą bendro apšvietimo prigimta kalba".

Susirinkusieji vos perversė pirmą miną perskaityti tą rezoliuciją; mat, kaip užgaunanti politiko klausimą, ji galėjo užtraukti ant pirminkio administracijos bausmę. Ir visgi, bijodami bausmės, suvažiavimo įrengėjai neleido susirinkusiems ją perbalsuoti; tuomet pasipiktinusi jų bailumu susirinkusiųjų dauguma išėjo iš salės. Šiaip, be abejonės, nė vieno turbūt neprisistę suvažiavime, kurs būtų priėmęs tautišką laisvės pamatui! Tik biurokratai kitokios nuomonės laikosi...

Da daugiau triukšmo pakėlė, net suskaldė susirinkusius į dvi priesingi kita-kita daly, sekanti duotoji suvažiavimui priimti rezoliucija. Be partijinių darbininkų organizacijų atstovai buvo įnešę patarimą, kad tarp liaudies universitetų ir darbininkų organizacijų būtų artimas ryšys, kadangi didžiulia klausytojų taktuose universitetuose susideda iš darbininkų. Komisija (sekcija), kurioje buvo įneštas šis patarimas, nutarė, kad liaudies universitetai privalo eiti draug su profesionalinėmis sąjungomis, švietimo (darbininkų) draugijomis ir darbininkų klubais, ir šios darbininkų organizacijos turės teisę nutarti, kas ir keno bus skaitoma.

"Labdariai" susuko prieš tą rezoliuciją, nes, girdi, liaudies universitetai neprivalo būti "luominės politikos įrankiu", o turi "sėti bendrą apšvietimą". Darbininkai gynėsi ir nemaną įvesti apšvietimo įstaigoms nė luomų nė šiaip politikos, nes tam turį tam tikras politiškas organizacijas; jie sakė, kad taja rezoliucija jie norėjo labiau surišti tarp savęs mokytojus ir mokinius, beto darbininkai jau tiek subrendę jog patys žino, ko jiems reikia; tačiau "labdariai" nesutiko paleisti iš savo "globos" suaugusius "kudikius" ir atmetė darbininkų rezoliuciją; prieš ją balsavo 110, už — 105 balsai.

Taigi ir tas smulkutis atsitiktinis parodos, jog darbininkai visų geriausiai daro, kuomet pasitiki tik savo spėjimais, o iš šalies, tik gerai pažinus žmogų, pasiima sau tulkoni; kitaip įsiskverbs koks "labdaris" ir pradės akis dumti "bendrui, beluomiui apšvietimui".

(Iš "2.")

IŠ AMERIKOS.

NUTEISTI DARBININKŲ VADOVAI.

Philadelphia, Pa. Sanvaitė atgal čia buvo pakeltos neturinėjos darbo darbininkų demonstracijos, dėl kurių buvo smarkus susirėmimai su policija. 27 d. vasario, buvo teismas demonstrantų vadovų, italijonų: Dominiko Denelli, Juozo Troi, Mikolo Costello ir Pranciškaus Piszcola. Teismas pasiuntė Donellį 5 metams kalėjimui, Troi 2 metams, Costello 18 mėnesių, o Piszcolą 1 metams.

AUTOMOBILIŲ LENKTYNĖS.

Automobilių lenktyneje tarp New Yorko ir Paryžiaus, pradžioj bėgė greičiausiai amerikoniškas automobilis, netoli Marshalltown sugrūvo. Dabar bėga pirmiausiai prancūziškasis.

NELEIDO APVAIKSČIOTI GIRONO BRUNO SUDEGINIMO SUKAKTUVIŲ.

Rochester, N. Y. Italijonai protestas sumanė čia atlaikyti susirinkusius paminėjimui sudeginimo 16 šimtmetį laisvai manančio zokinko Giordano Bruno. Susirinkus žmonėms į svetainę, atėjo policistai ir išvaikė susirinkusius. Italijonas advokatas iš New Yorko laikė kalbą ir protestavo prieš policijos pasielgimą, bet tas nieko negelbėjo. Reikėjo susirinkusiems išsikristi.

SUAREŠTUOTI PATENTŲ BIURO URĖDNINKAI.

Washington, D. C. Likosi čia suareštuoti: egzaminatoriai patentų biuro Barton, Everding, patentų advokatas iš Philadelphia ir išradėjas Heaney iš York. Mat Heaney pagerino elektriską liampą ir padavė ją užpatentuoti. Kadangi valdžia išduoda patentą pirmiausiai atsišaukusiam su panašiu išradimu, tai šitame atsitiktine mirta trejybja, kad užtikrinti Heaney patentą, sunaikino dokumentus pirmą atsišaukusį. Visi jie pastatyti po kaudiją po \$10000.

NETIKRI PUSDOLIARIAI.

Pittsburg, Pa. Čia dar nesugauti pinigų dirbėjai paleido tarp žmonių daug netikrų, jų pačių padirbtų pUSDOLIARIŲ pinigų. P pinigai tie padirbti iš švino ir cino, pasidabruoti. Padirbti gerai teip, kad ne lengva juos nuo ūkryjų atskirti. Ant visų tų netikrųjų pUSDOLIARIŲ yra 1907 metai.

REIKALAUJA ATSTATYMO PROKURATORIAUS.

New York. Akcijonieriai Metropolitan Steel Railway Co. atsišaukė prie New Yorko gubernatoriaus reikalaujanti prasišalimo nuo vietos distrikto prokuratoriaus Williams T. Jerome, už nepildymą pareigų. Prie reikalavimo buvo 22 apskundimai.

PENKI VAIKAI SU SYKIU.

Steubenville, Oh. Šeimynoj George Campbell užgimė sykiu penketas vaikus. Ar tai ne stebuklai! Tris užgimė vaikai tuojaus pasimirė, bet dar likę du, kaip daktarai mano, galės gyventi. Campbell turintis teip vaisingą moterį yra darbininkas.

TIKĖJIMISKA BEPROTYSTĖ.

Brazil, Ia. Pasimirė čia 26 d. vasario antras Palmero šeimos vaikas. Sirgo jis dvi savaitės plaučių uždegimu, o tėvai, prigulėdami prie sekos "Krikščioniškųjų gydytojų", nepileido prie sergančių vaikų daktaro, gydė juos maldoms. Koroneris reikalauja, kad užtai tėvai būtų teismo nubausti.

MUSTYNĖS TERP SERBIŠKŲ DARBININKŲ.

Juneau, Alaska. Laikė laidojimo dvių serbiškų kalnakasių, iš kurių vienas prigulėjo prie unijos, kitas gi ne, užgimė čia mustynės tarp organizuotų ir neorganizuočių darbininkų. Organizuoantieji darbininkai bandė neleisti į bažnyčią kuno neorganizuto. Isto ir kilo mustynės.

ISIMYLĖJĘ SENELIAI.

Warsaw, Ind. Čia gyvena senelių pora: 88 metų Walters ir jo 81 metų moteris. Pirmiausiai pasimirė moteris. Vyras rengė laidojimą, bet rengdamas, apreiškė, jog jis teipgi greitai mirs. Istikro ir numirė. Plyšo jam širdis. Abu du seneliai drauge vienoje duobėje likosi palaidoti.

TURBUT BEPROTĖ.

Brazil, O. Netoli čia gyvenanti farmerienė J. C. Speris užmušė trejetą savo vaikų, ketvirtąjį mirtinai sužeidė ir tą padariusi, pati nusizudė. Manoma, kad jai protas turėjo sumisti.

EDISONŲ OPERAVO.

New York. Pagarsėję Amerikos išradėjas Edison gavo ausies uždegimą ir daktarai Throat ligonbuočio darė jam autru karko operaciją. Operacija pasisekė gerai ir daktarai mano, kad girdėjimui garsaus išradėjo negresia nė joks pavojus, kad jo ausys trumpame laike su visu pasitaisys.

GAISRAL.

Frankfort, Ky. Sudėgė čia tabako krautuvės Read & Switzer. Sudėgė teipgi 100000 svarą tabako. Nuostolius skaito ant kelių šimtų tukstančių doliarų.

New York. Am ketis 43 ir 1 str., didelios beturčių apgyvenose namuose naktį užgimė gaisras ir plitėsi teip greitai, kad sukilius iš lovų gyventojams, degė trepai. Nub antrųjų lubų gyventojus nūžgimė ugnies pasisekė išnešti, bet apie 20 ypatų gyvenančių ant trečiųjų lubų sunkiai apdegė, 6 iš jų 3 ypatos apdegė mirtinai.

Sioux City, Ia. Sudėgė čia didelė trioba pn. 212 — 216 Pearl str. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 150000 dol.

Depew, N. Y. Sudėgė čia Antano Schultze namai. Ugnyje praužo patsai Schultze ir trejetas jo vaikų.

IŠ DARBO LAUKO.

St. Paul, Minn. Telegrafistai Northern Pacific geležkelio pakėlė protestą prieš įvedimą 9 val. darbo dienos ir naują algų sistemą. Kompanija pradėjo tarybas su telegrafistais. Manoma, kad apsisie be streiko, kad nesutinkančios pusės kokių nors būdu susitaikys. Tuom tarpu nė viena pusė ne nori nusilenkti.

New Haven, Conn. New York, New Haven & Hartford geležkelio kompanija numazino ant 10% algas tarnaujančių, gaunančių \$2000 ir daugiau, o gaunančių nuo \$1200 — 2000 ant 5%. Kitų algos pasilieka tokios kaip pirma.

Atlanta, Ga. Southern geležinkelis numazino tarnaujančių algas ant 10%, vien kontraktuoti tarnaujantieji, kaip antai: mašinistai, pečkuriai palaiko senias algas. Geležinkelis tas mazīna ir tarnaujančių skaičių.

Indianapolis, Ind. Kalnakasių ir kasyklų savininkų konferencija pasibaigė. Delegatai išvažinėjo, nieko nenutarė, nes apie algas neįstengė susitaikyti.

Washington, D. C. Susirinko čia vedėjai 35 geleželių kompanijų apkalbėti reikalus priverstinio įvedimo 8 val. darbo dienos tarnaujantiems. Susirinkę nutarė reikalauti pagilimo laiko panaikinimui 9 val. darbo dienos.

San Francisco, Cal. Darbai šiom kartu eina čia negeriausiai, iš kitur pribuvę darbininkai, negali čia dabar gauti darbo.

Wilmington, Del. Darbai čia čia šiom kartu negeriausiai, teip kaip ir kituose Amerikos kraštuose, bet yra viltis, kad darbai pasigeris.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

PENKTA "AUSROS" DR-TĖS PRELEKCIJA.

Nedėlio, 8 d. kovo, atsibus penkta po naujų metų "Auros" dr-stės prelekcija. Prelekcija laikysis Freiheite Turner (mažoji) svetainėje, 3417 S. Halsted str. Pradžia prelekcijos 3:30 val. Tema prelekcijos — "Hygiena"; skaitys jau gerai žinomas prelegentas, Dr. A. K. Rutkauskas. Įženga 10c. ypatai.

Manau, kad nėra reikalo bėminti apie prelegentą ir prelekciją. Besilankančioji ant prelekcijų publika jau seniai persitikrino, kokios didelės vertės yra šito gerb. prelegento skaitomos prelekcijos. Paminėjusi vien tiek, kad šioji prelekcija yra svarbiausia iš visų, nes tematas jos — hygiena arba už laimys sveikatos; o sveikata yra brangiausias žmogaus turtas. Be sveikatos negali būti nė laimės.

Tikiuosi, kad ne gudr. lietuviška visuomenė atsilankys kuoskaitlin-
giausiai ant šios prelekcijos.

J. J. Ugaudas,
Prel. R. K. Rašt.

IŠ CHICAGO, ILL.

Pereitą nedėdienį p. Petruskas vėl palinksmo smagiai Chicago lietuvių visuomenę savo koncertu ir tautiškais šokiais. Vakaras buvo surengtas ypatingai palinksmimui choristų už jų širdingą trauką, todėl nebuvo plačiaus garsinamas. Salė pamta buvo nedidelė ir svečių, drauge su choristais, sulaukė apie 300 ypatų. Koncertas nusidavė kuopikiais. Sulyg

programo čio: 1, Ciquiemė Valse (Chromatic), B. Godardo, skambinto ant piano A. Pocius; 2, a) Arijia iš operos "Carmen" Bizeto, b) Pasakyk Lietuvai mylimoji, kompozicija paties p. Petrusko, dainavo p. Petruskas; 3, Polonois A-dur, F. Chopino, skambino A. Pocius; 4, a) Nereikalauk — romansas, b) Eilė karolių — romansas, abi kompanuotas P. Cikovskio, dainavo p. Petruskas.

Nors pianistas teip-gi atliko savo dalį programo gerai ir pateikė jė ją į jausmą, bet p. Petrusko balsas nustelbė ją nemažai. Neveltui vietinis laikraštis "Chicago Examiner" išgrynė mūsų garbų dainininką, kad turi skambį, aiškų ir malonų balsą. Svečiai visi klausėsi kvapą suturėję ir nesigailėjo savo delnų, privėsdami giesmininką daugiatis jiems padainuoti. Padainavus jam dvi pirmi daini, vienas jo mokinių apdovanojo jį arfa iš gyvų gėlių, o ant užbaigos dvi mergaitės atnešė jam lyrą iš gyvų rožių. — ant kurios buvo parašas mėslovomis raidėmis: "Mokytujai mokiniai". Ponas Petruskas giliai susigraudino, priimdamas šitą puikų ženklą dėkingumo.

Kad šita garbės dovana nedovanai buvo duota, tai choristai savo dainavimu, kuris sekė potam, pertikrino klausytojus pilnai: jie turėjo didelę priežastį būti jam dėkingais. Klausydamas jų dainavimo, pats sau netikėjai, kad jie tik vėsyje teip gražiai išmoko tik apie j du mėnesiu. Harmonija balsų buvo tokia jau, kaip ir nuo seniai mokymų chorų. Lenkiškas dienraštis "Dzien. Związkowy Zgoda", iš 24 d. perėjo mėn., aprašydamas vaidinimą, p. Petrusko išmokintos operetės "Kaminakrėtis ir Malunininkas", apie chorą sako, kad "neseniai suorganizuotas maistas choras išdavė puikų egzaminą iš savo dviejų mėnesių mokimosi ir drąsiai gali eiti lenktyn už vainiką pirmybės su senais mūsų (lenkų) choralais". Rasėjas teip sakdamas, turėjo pilną teisybę.

Daiquota, buvo keturios dainelės: "Kur namas mūsų?" "Ko liudi putinėli?" "Motūs, Motūs" ir "Noriu miego" kurių kiekviena pataikė į širdis klausytojų; labiausiai gi patiko "Kur namas mūsų", ir, ypatingai, "Noriu miego", p. kuriai pasipylė visas griausmas plojimų dainai, terp kurių išsiveržė keliatas atkartojamų balsų "bis". Choravedis, p. Petruskas išsklaidė reikalavimą visuomenės ir atkartoję dainelę, bet svečiai nepasigėdino tomi ir plojo dainai, kol jiems dar vienos nepadaivavo; paskutinė buvo: "O tam šelmui bermuželiui ožj pažabota". Svečiai ir dainai plojo ir juokais prunkštė. Po koncertui prasidėjo šokiai: klumpakojis, suktinis ir našlys ir visiems buvo proga atsisokt. Tikiu, kad merginos nerugos, jog negana atsisoko tą vakarą.

Svečias.

IŠ HERRIN, ILL.

Darbai anglų kasyklose šiom tarpu eina ne geriausiai: vienos kasyklos dirba pilną laiką, o kitos tik pusę. Bet, kaip girdėt, po kitus miestus žmonės badė kenčia dėl bedarbės, čia to neatjautė, ir ant duonos užtektinai uždirba.

Lietuvių čia yra apie 40 šeimynų, o pavienį kitią tiek. Dirba visi anglų kasyklose išskyrus vieną, kuris tarnauja krautuvėj pas italijoną. Vertelgų lietuviškų nėra nė vieno. Buvo dvi lietuviškos karčiamos, o jas uždarius ir karčianninkai nuėjo į kasyklas dirbti (čia uždarytos karčiamos nuo spalio mėn., 1907m.). Lietuviai mat, apart karčiamų, niekuom kitu užsiminti ne nori, ar ne moka. Nors čia ant vietos svaiginančių gėrymų negalima gauti, bet lietuviai jų prisigabena iš kitų valstijų: iš Kentucky, arba Ohio.

Draugysčių čia yra trys: Lietuvių neprigulmingų Ukėsų Klubiukas, kuopa Susiv. Lietuv. Am. ir kuopa L. S. S., bet paskutinė suom tarpu paliovė veikus, nežinia ar sustiprės, ar visai akis užmerks. 15 dieną vasario pasiekė nelaimė vieną lietuvių, Joną Petruską. Jis norėjo užsikabinti ant bėgančio anglinio trukio ir pakio jo po ratu. Koją sulaužė. Nugubeno jį pas daktarą; darant operaciją, Petruskas pasimirė. Turėjo jis apie 30 metų, paėjo iš Kauno gis. Paliko pačią ir tris vaikus. Prigulėję prie Lietuvių Neprigulmingų ukėsų Klubiuko, tai jo kaštais likosi palaidotas.

Baltrus.

IŠ HARRISBURG, ILL.

Darbai pamaži slenka kaip ir kitur. Uzdabiai vidutiniai. Lietuviai alučiū pusėtinai išmaukia. Aiuri kunigas užsimanė ir lietuvių vilną truputį apkirpti, nori juos savo parapijonais padaryti, nori kad jie pastatytų bažnyčią. Lietuvių mat čia yra pusėtinai burelis, o aiuri kokia pusė tuzino, tai jie vieni ne įstengia bažnyčią pastatyti, jie nori, kad lietuviai jiems dievnami pastatytų. Dalis lietuvių nori atskirą lietuvišką parapiją su sutverti, tai aiuri kunigas nežino ką daryti, kaip tą suturkdyti. Aiuri kunigas dalina lietuvių kalboj persegėjimus, kad neduotų pinigų lietuviškiems kolkatoriams, lietuviai vėl išlpinėjo savo persegėjimus, kad nieks neduotų pinigų aiuri kunigo kolektoiriams, nes busys čia lietuviškas kunigas. Mat kur tik lietuviai apsigyvena, visur svetintaučiams pastato bažnyčias, o paskui, kada svetintaučiai juos iš bažnyčios išmeta, kitą stato sau. Mums truksta mat apšvietimo ir supratimo, ne mėgstame skaityti apšviečiančių protą raštų, atliekamą laiką praleidžiame karčiamose, o jose juk ne protą lavina. Girtuoklystė, tamsumas ir šviesos nemėgimas tai didžiausi mūsų priešai. Stai artinasi rinkimų laikas. Apisaugokime, ne duokime balsų už alų ir degtinę, tai greičiausiai pagerinsime savo buvį balsuodami už kandidatų darbininkų partijos Mainieris.

IŠ OGLESBY, ILL.

24 d. vasario buvo čia surengtos prakalbos. Čia lietuviai dar viešose prakalbose iki šiol nesilankė. Nors ir nuo seniai jie čia gyvena, bet parengti viešas prakalbas niekam į mintį neuėjo. Neseniai, ištrūkęs iš caro budelių nagų, drg. J. Janušis, iš Lietuvos pribuvęs, čia apsigyveno. Jis tai užsimanė pabandyti parengti viešas prakalbas ir sutverti L. S. S. kuopą. Išgirdęs, kad 22 d. ir 23 vasario bus L. S. S. rajono susivažiavimas Spring Valley, užkvietė buvusius konferencijoj draugas: J. ir A. Klembauckus iš Springfieldo. Su pritarimu vietinių lietuvių ir pasi-dabavus keliems sumanėsiems, likosi surengtos prakalbos. A. Klembauckas savo kalboj aiškino darbininkų padėjimą, jų vergus ir skriaudas Amerikoje, kaip juos skriaudžia ne tik kapitalistai bet ir valdžia. Atėjus rinkimų laikui, kalbino visus balsuoti už socialistų partijos kandidatus. Kalbino prisirašyti prie L. S. S. J. Janušis kalbėjo apie revoliuciją Maskolijoje ir apie balsų ten darbininkų padėjimą. Aiskino, kaip caro tarnai ten žudo žmonis. J. Klembauckas aiškino vodingumą girtuokliavimo, kaip jį palaiko kapitalistai, kurie su valdzios pagalba nuodina žmonis svaiginančiais gėrymais, už kuriuos randas surenka didelius pinigus. Aiskino visokias šunybės kapitalistų ir jų tarnų, kaip jie mēto darbininkų su-nėstus jiems pinigus, o užtai darbininkus marina, mokėdami už darbą bado algas. Šitas kalbėtojas teipgi kvietė sutverti L. S. S. kuopą. Ji ir tapo sutverta. Prisi-rasė 6 nariai, o tame viena moteris.

Tos prakalbos pagimdė nepaprastą tarp lietuvių judėjimą. Darbininkai pasistengs dabar tankiau rengti viešas prakalbas. Susirinkime išpardavė dikčiai darbininkiškių raštų. P. Sadaucienė vakarui davė svetainę dykai, už ką darbininkai ištaria jai ačiū. Akmenų skaldytojas.

IŠ BROOKLYNO, N. Y.

Čia neseniai atsibaladojo du lietuviai ir apsigyveno pas gaspadi-nę, bet kad nenorėjo mokėti, ilgai jų nelaikė. Jie gavo kitą vietą pas Jukabą Vitkauską. Gyveno čia tulį laiką, bet ką uždirdavo, tą ir praleidavo, užsimokėti už boardą nesirūpino. Kada išsikoli-no apie 60 dol., dar prisiskolino, kur tik galėjo ir nakčia, savo daiktus paėmė, išdūmė į platų svetietą. Jų tikros pravardės nieks nežino. Išsitarė, jog keliauja į Baltimore. Todėl tegul kitų vietu lietuvių apsisaugos.

Kukutis.

J. Petrunas skaitė prelekciją naujai susitvėrusioj mokslo draugystėj: "Progresso Ratelis". Tema buvo "Kinai, jų papročiai, kalba, ir raštas". Prelekcija susirinkusiems labai patiko. Po lekcijos buvo leista užklausimai, ant kurių prelegentas duodavo atsakymus. Su tokia žyme ir likosi, —

Iš to pasinaudojo ir teip vadinami "pažangesniejie vyrai", kurie mano, kad reikia vien ardyt tokių vakarus. Pasisekė jiems pakelti tokius begėdiškus triukšmus perietose prelekcijose šitos draugystės, tai žmonės pradėjo šnabždėtis ir nerimaut, ar ne pradės vėl triukšmą kelt. Ilgai nereikėjo laukt. Bet šiuo kartu jų taktika buvo kitokia. Pirmiau, norėdami tvarką suardyti, jie išvadinavo prelegentą tai melagiu, tai išradėju, tai asilu ir kitokiais vardais, visai stengdavosi suerzint žmonis. Šiuo kartu jie ėmėsi iš kitos pusės. — Susikalbėjo apie 6 — 8 ypatos ir ant klykimo vieno iš jų, "šalyn su progresu! Šalyn su apšvieta! Šalyn su Rateliu! Te gyvuoja kuopa! visi pradėjo rėkt: Ura! ura!!! ge-simtracinėje žiburius! Ta de-monstracija prasidėjo apie 1 valandą. — Žmonės ant svetainės ir šale jos gyvenanti manė, kad sveitainėje užgimė gaisras, arba kad vienas kitam piauna gerklę.

Visi tie "pažangesniejie" priguli prie 19-tos kuopos L. S. S. Žmonės, matydami tokį netaktą, pradėda kreipties prieš socialistus, nors čia ne socializmo kaltė tik netaktas tulų jo pasekėjų. Tuli socialistai pradeda netarmatytis. Pasekmės to labai apgailestinos. Žmonės, ateidami ant lekcijų, tikisi šį bei tą naudingo išgirsti, o išgirsta barnius bei besipludimus.

Progresso Ratelis, savo susirinkime 23 d. vasario, nutarė pareikalaut nuo 19-tos kuopos L. S. S. suspendavimo tų sąnarių, kurie atsizymėjo "tvarkos ardymu".

"Ratelis" tikisi, kad 19-ta kuopa gindama savą garbę išmes iš savo tarpo ypatas stabdančias apšvietimą.

Sekanti prelekcija atsibus 8 dieną kovo. Tema — "Kas yra gyvybė, kaip ji apsiereikia, ir kaip atsiranda". Skaitys studentas New Yorko Universiteto ir C. U. instituto, M. J. Vinikaitis. Tikimės, kad kaip ir perietos, teip ir šita bus naudinga Brooklynio lietuviams. Geistina būtų, kad prelegentai šį bei tą lietuviams apgarsintų, išleistų savo prelekcijas nors laikas nuo laiko.

Socijalistas.

Nekartą jau teko skaityti veik visuose lietuviškuose laikraščiuose išniekinimus Brooklynio Lietuviško Tautiško Namo, kuris pavirto į Tautišką Karčiamą.

Bet tos visos kaltės iš tikro negali but užkrautos ant užmanytojų įsteigti Lietuvišką Tautišką Namą. Jau 1902

didelių ergelius, su vilko bilietu pavyrta tas meklėris, kuris pirkė nuo žydų prastus daiktus, smirdinčius cigarus, mokojo brangiai, susitaręs su žydais, kurie pasėdėjo jam pinigų grąžindavo. Žmonės stebėdavosi, kaip tas su vilko bilietu, deimantais apsikarsėjęs, žėruodavo. Korporacija L. T. N. rodo davė jam "vilko bilietą" bet tas, išvytas, spėjo tulus korporacijos dokumentus pavogti, kas dar sukėlė didesnę pasipiktinimą ir todėl, susirinkime 24 dienų Vasario, Korporacija nenorėdama mėtų advokatams pinigų pareikalavo nuo lietuvių draugystės, kurie tas meklėris buvo sanariu, kad ir iš tenai duotų "vilko bilietą". Žinoma, tas bus išpildytas, kadangi kaip kurios draugystės net po 900 doliarų sudėjo įrengimui L. T. N., kuriuos gabus gauda-grašis į savo kišenį suvaržė. Taisi meklėris ir rugones užtraukė ant L. T. N.

J. N.

IS CAMBRIDGEPORT, MASS.

Darbai čia eina silpnai, dirbtuvėse dirba po keturias, penkias dienas savaitę, ir tai pusę darbininkų atleido. Pulkai darbininkų vaikščioja gatvėmis be darbo. Iš kitur pribuvusiam nėra darbo.

Lietuvių yra čia apie tris sim-tai.

Draugystės yra trys: Lietuvos sunų turi 150 narių. Lietuvos dukterų apie 15; ypač teigė Lietuvos S. Sanjungos kuopa; iškart prie jos prisirašė apie 30 narių, laikui bėgant, liko tik 10. Pastaroji rengia prakalbas, renka aukas susilpimui kovojančių už laisvę Lietuvai.

Miegančius sunku iš miego prikel-ti, nes jie neina į susirinkimus, laikraščius neskaity, nes mano, kad iš jų naudos nėra, geriau už tuos pinigus alaus išsigerti. Taip ir daro, Antai Bostone, ant Cambridge gatvės žydai atidarė aludę ir pagarsino, jog duos vakarienę papiuromis, ne iškentė jų neužkabins. Prakilios pulkai skubino ant žydo vakarienės. Bet kol žydas duos vakarienę iš pasivinkusios mėsos, reikia pirma kelis doliarus pragerti. Kaip katram toji žydo vakarienė atsiejo 3 — 4 doliarai, o kaip kas ir kruviną jakautę parsinešė.

Vasario septynioliktą dieną, iš-austant, rado ant Hugsing gatvės negyvą lietuvį, Liudviką Beleckį. Jis paėjo iš Kauno gub. Šiaulių pavieto, Kuršėnų valsčiaus. Eina gandas, buk liko užmuštas, bet tikrai nežinia. Velionis lietuvių nieko gero ne padarė. Ne-prigulėjo nė į vietinę draugystę, todėl laidotuvių pinigai reikėjo kolektuoti.

J. N. P. . . .

IS DETROIT, MICH.

Darbai čia eina labai prastai, gal vos dvidešimt darbininkų dalis turi darbą, o nedirbantieji praleidžia laiką be jokio užsiėmimo. Dauguma darbininkų kenčia šaltį ir alkį; viskas, kas kasdieniame gyvenime yra reikalingu, pabrango.

Lietuvių skaitlius nuolatai dauginasi: nors sustojus darbas, tulas skaitlius apėjo Detroitą, bet tie vietoj atkako kiti. Ir lietuvių motinos stengiasi čia padidinti lietuvių skaitlių: gana trumpame laike jos paleido net trejus dvynukus.

Gaila, kad tarp Detroito lietuvių neatsiranda rašančių ir laikraščius. Čia kartais tarp lietuvių pasitaiko ir kas nors verto pranešti visuomei.

5 d. sausio buvo susirinkimas Dro Šliupo knygyno. Mat sanariai per 22 mėnesius ne mokojo mokesčių, o be to knygynas galėjo paimti. Knygynas yra jau diktai knygų, tai jis galėjo ir be mokesčių laikytis. Per visą laiką sanariai ėmė knygas ir skaitė. Dar susirinkime buvo peržiūrėta visa knygyno tvarka ir surasta, kad jis gerai vedamas. Nutarta dabar vėl laikyti susirinkimai ir mėnesį mokėti po 25c. Dar buvo pakeltas klausimas, ar knygy-ne nepriderėtų rengti viešų susi-simų su prakalbomis. Šitas už-tymas pripažintas vertu įkūny-ti, tik dėl daugelio priežasčių įkūnyjimas atidėtas toliau.

Mokūs aiškino, jog pir-knygną reikia padaryti lega-la draugove arba nors kuopa.

Šios kitos organizacijos, suče-mios išlaikyti, užmanė knygyną-tyti kuopa Susiv. Liet. Lai-niui ir iš jo gauti čarterį. Iš-nyti nuo sanario kas mėnesis o c. paskirti kason Susivie-

nyjimo L. L., o 15 palaikyti kny-gynui. Šitas užmanymas likosi pri-maui. Prisirašė į knygyną du nauji sanariai. Matjosaitis užma-nė naujai prisirašančių neversti prigulėti į S. L. L., jei jie patys nenori bet mėnesinė mokeskis visu-turi but vienoda, po 25c. Bet čia atsirado abejotimas ar su tokiomis pasargoms knygynas galėtų but po čarteriu S. L. L.? Išaiškinimui to abejimo ir pasirūpinti gauti li-krą čarterį, tapo išrinktas organi-zatorius šito knygyno, M. Mockus. Mockutis.

IS PHILADELPHIA, PA.

Cia atsibuvo visa eilė drg. Anto-novo prakalbų ir prelekcijų. Kai-po bedarbės laike žmonių atsilan-kė apčiai. Žmonių protas norė-jų gauti išrišimą stojusių prieš-juos klausimų, sukeltų gyvenimo bėgio, bet ne vienam teko apsilvil-ti. Drg. Antonov visose prakal-bose labai mažai prisilaikė kokios nors temos, nuolat nuedidavo visai prie kitų klausimų. Žmonės, iš-klausę kalbą, neišnešė jokio rimto supratimo apie kokį nors dalyką, net užmiršo svarbesnius kalbėto-jaus nurodymus, liko tik koks tai misinis žodžių.

Drg. Antonov savo prakalbose pasirodė mažai susipažinęs su isto-rija ir gamtos mokslais, bet kas svarbiausia, pasirodė nepažįstas nė social-demokratų programos. Jis pasakojo, kad Rusijoje soc-dem. reikalauja valstiečiams žemės tiek, kiek jie gali apdirbti. Tuo tarpu soc-dem. prieš tą visoms keturioms spirias (toks ištikro dūmo) buvo soc-dem. reikalavimas tuom tarpu. Red.), pripažindami kad tas tik su-laikytų progresą, tai gi greitesnį įvykinimą socializmo. Social-de-mokratai mano, kad išdalinimas žemės su laikytų tik ant kiek laiko valstiečių nuo proletariacijos, o joje vienatinė soc-dem. viltis.

Draugas Antonov, žinodamas, kad čia yra draugų su laisvomis pažiūromis, ne iškentė jų neužkabins. Prakilios pulkai skubino ant žydo vakarienės. Bet kol žydas duos vakarienę iš pasivinkusios mėsos, reikia pirma kelis doliarus pragerti. Kaip katram toji žydo vakarienė atsiejo 3 — 4 doliarai, o kaip kas ir kruviną jakautę parsinešė.

Vasario septynioliktą dieną, iš-austant, rado ant Hugsing gatvės negyvą lietuvį, Liudviką Beleckį. Jis paėjo iš Kauno gub. Šiaulių pavieto, Kuršėnų valsčiaus. Eina gandas, buk liko užmuštas, bet tikrai nežinia. Velionis lietuvių nieko gero ne padarė. Ne-prigulėjo nė į vietinę draugystę, todėl laidotuvių pinigai reikėjo kolektuoti.

Vasario septynioliktą dieną, iš-austant, rado ant Hugsing gatvės negyvą lietuvį, Liudviką Beleckį. Jis paėjo iš Kauno gub. Šiaulių pavieto, Kuršėnų valsčiaus. Eina gandas, buk liko užmuštas, bet tikrai nežinia. Velionis lietuvių nieko gero ne padarė. Ne-prigulėjo nė į vietinę draugystę, todėl laidotuvių pinigai reikėjo kolektuoti.

Vasario septynioliktą dieną, iš-austant, rado ant Hugsing gatvės negyvą lietuvį, Liudviką Beleckį. Jis paėjo iš Kauno gub. Šiaulių pavieto, Kuršėnų valsčiaus. Eina gandas, buk liko užmuštas, bet tikrai nežinia. Velionis lietuvių nieko gero ne padarė. Ne-prigulėjo nė į vietinę draugystę, todėl laidotuvių pinigai reikėjo kolektuoti.

Vasario septynioliktą dieną, iš-austant, rado ant Hugsing gatvės negyvą lietuvį, Liudviką Beleckį. Jis paėjo iš Kauno gub. Šiaulių pavieto, Kuršėnų valsčiaus. Eina gandas, buk liko užmuštas, bet tikrai nežinia. Velionis lietuvių nieko gero ne padarė. Ne-prigulėjo nė į vietinę draugystę, todėl laidotuvių pinigai reikėjo kolektuoti.

Vasario septynioliktą dieną, iš-austant, rado ant Hugsing gatvės negyvą lietuvį, Liudviką Beleckį. Jis paėjo iš Kauno gub. Šiaulių pavieto, Kuršėnų valsčiaus. Eina gandas, buk liko užmuštas, bet tikrai nežinia. Velionis lietuvių nieko gero ne padarė. Ne-prigulėjo nė į vietinę draugystę, todėl laidotuvių pinigai reikėjo kolektuoti.

Vasario septynioliktą dieną, iš-austant, rado ant Hugsing gatvės negyvą lietuvį, Liudviką Beleckį. Jis paėjo iš Kauno gub. Šiaulių pavieto, Kuršėnų valsčiaus. Eina gandas, buk liko užmuštas, bet tikrai nežinia. Velionis lietuvių nieko gero ne padarė. Ne-prigulėjo nė į vietinę draugystę, todėl laidotuvių pinigai reikėjo kolektuoti.

Vasario septynioliktą dieną, iš-austant, rado ant Hugsing gatvės negyvą lietuvį, Liudviką Beleckį. Jis paėjo iš Kauno gub. Šiaulių pavieto, Kuršėnų valsčiaus. Eina gandas, buk liko užmuštas, bet tikrai nežinia. Velionis lietuvių nieko gero ne padarė. Ne-prigulėjo nė į vietinę draugystę, todėl laidotuvių pinigai reikėjo kolektuoti.

Vasario septynioliktą dieną, iš-austant, rado ant Hugsing gatvės negyvą lietuvį, Liudviką Beleckį. Jis paėjo iš Kauno gub. Šiaulių pavieto, Kuršėnų valsčiaus. Eina gandas, buk liko užmuštas, bet tikrai nežinia. Velionis lietuvių nieko gero ne padarė. Ne-prigulėjo nė į vietinę draugystę, todėl laidotuvių pinigai reikėjo kolektuoti.

Vasario septynioliktą dieną, iš-austant, rado ant Hugsing gatvės negyvą lietuvį, Liudviką Beleckį. Jis paėjo iš Kauno gub. Šiaulių pavieto, Kuršėnų valsčiaus. Eina gandas, buk liko užmuštas, bet tikrai nežinia. Velionis lietuvių nieko gero ne padarė. Ne-prigulėjo nė į vietinę draugystę, todėl laidotuvių pinigai reikėjo kolektuoti.

Vasario septynioliktą dieną, iš-austant, rado ant Hugsing gatvės negyvą lietuvį, Liudviką Beleckį. Jis paėjo iš Kauno gub. Šiaulių pavieto, Kuršėnų valsčiaus. Eina gandas, buk liko užmuštas, bet tikrai nežinia. Velionis lietuvių nieko gero ne padarė. Ne-prigulėjo nė į vietinę draugystę, todėl laidotuvių pinigai reikėjo kolektuoti.

Vasario septynioliktą dieną, iš-austant, rado ant Hugsing gatvės negyvą lietuvį, Liudviką Beleckį. Jis paėjo iš Kauno gub. Šiaulių pavieto, Kuršėnų valsčiaus. Eina gandas, buk liko užmuštas, bet tikrai nežinia. Velionis lietuvių nieko gero ne padarė. Ne-prigulėjo nė į vietinę draugystę, todėl laidotuvių pinigai reikėjo kolektuoti.

Vasario septynioliktą dieną, iš-austant, rado ant Hugsing gatvės negyvą lietuvį, Liudviką Beleckį. Jis paėjo iš Kauno gub. Šiaulių pavieto, Kuršėnų valsčiaus. Eina gandas, buk liko užmuštas, bet tikrai nežinia. Velionis lietuvių nieko gero ne padarė. Ne-prigulėjo nė į vietinę draugystę, todėl laidotuvių pinigai reikėjo kolektuoti.

Vasario septynioliktą dieną, iš-austant, rado ant Hugsing gatvės negyvą lietuvį, Liudviką Beleckį. Jis paėjo iš Kauno gub. Šiaulių pavieto, Kuršėnų valsčiaus. Eina gandas, buk liko užmuštas, bet tikrai nežinia. Velionis lietuvių nieko gero ne padarė. Ne-prigulėjo nė į vietinę draugystę, todėl laidotuvių pinigai reikėjo kolektuoti.

Vasario septynioliktą dieną, iš-austant, rado ant Hugsing gatvės negyvą lietuvį, Liudviką Beleckį. Jis paėjo iš Kauno gub. Šiaulių pavieto, Kuršėnų valsčiaus. Eina gandas, buk liko užmuštas, bet tikrai nežinia. Velionis lietuvių nieko gero ne padarė. Ne-prigulėjo nė į vietinę draugystę, todėl laidotuvių pinigai reikėjo kolektuoti.

lekcijas ir mūsų draugai ten nu-važiavę pradėjo kelti diskusijas. J. S. aiškino anarchizmą, o An-tonovą socializmą. Tarpe jų kilo ginčai. Pagaliau 13-ta kuopa nutarė persikviesti Antonovą nedėlio, 16-ta d. vasario. Pribu-vus Antonovui, susirinkę draugai svejinę pradėjo diskusijas.

J. S. aiškino pusantros valandos anarchizmą, ir pasakė, jog kiekvie-nas social-demok., ne pripažįstan-tis anarchizmo vertas du syk per žandą (tai jau, turbūt čia buvo ne diskusijos, bet besilpudimai? Red.). Toliaus aiškino pamatus anarchizmo, bet taip nesupranta-mai kalbėjo, pats sau priestaro (kame buvo tie priestaramai? Red.). Jis pertikrinėję, jog anar-chizmo laikuose nebus valdžios, biurų, įstatymų ir tt. žodžių žmo-gus bus taip liuosas, jog galės da-ryti kas jam patinka, žmogus bus laisvas kaip ore paukštis.

Antonov aiškino, jog be valdžios ir be įstatymų žmonija ne gali gy-venti. Socijalistas.

IS SHENANDOAH, PA.

Darbai čia kaip ir kitur, sumažėjo: anglių kasyklose pradė-jų dirbti tik po 3 — 4 dienas sa-vaitei. Nežinia, ar ilgai taip bus: vieni mano, kad iki prezidento rin-kinių bedarbė trauksis, kiti mano kitaip.

Ne atvažiavus pasiažėdusiems kalbėtojams, publika būtų turėjusi išsikirstyti be prakalbų, bet pa-prašius Paltanavičiaus, kad mums ką nors papasakotų, ne atsisakė ir kiek galėdamas, aiškino dabartinį darbininkų tikėjimą, ragino švie-s-tis imtis mokslo, skaityt moksli-škas knygas, apsišviestus lengviau bus galima numesti nuo savo pečių tą kryžių, kurį ant mus uždėjo ka-pitalistai, lengviau bus galima nu-mesti tuos vergijos pančius. My-lėtojas sako, kad Paltanavičiaus daug klausimų užgriebė, o mažai išaiški-no. Argi pašauktas iš kampo ne pasirengęs ar gali taip viską išaiš-kiinti kaip Mylėtojas nori? Ar p. Mylėtojas neatmena, kad vietinės kuopos viršininkas, matydams, kad žmonių pilna salė, o kalbėtojų nėra, meldė sumanesnių vyrų kalbė-ti. Gal pats kur kampe tupėjo ir tylėjo, tik pasirodžius Paltanavi-čiui ant salės, visų akys nušvito.

Mės esame jam dėkingi, kad išgel-bėjo nuo sarmatos. Mylėtojas sa-ko, buk čia nykščių lietuvių apšvie-timas menkas, laikraščius mažai kas skaito. Sulyginus su kitų mie-ty lietuvių, čia nykščiai lietuvių ne stovi ant žemiausio laipsnio. Gal Mylėtojas, kaip ne čia nykš-tis vien su tamsiais draugais ir šviesesnių ne mato. Laikraščius čia ateina beveik visi lietuviški ir tai po ketelį egz.

Mylėtojas priduria, jog nemo-kanti angliškai perka angliškus laikraščius. Ta galime suprasti, kad ne mokedamas skaityti, ne mėtys pinigų ant vėjo, o kad ir prastai mokedamas skaityti su lai-ku išmoka geriau. Nieks neuž-gimė mokedamas.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

(apie ką gi buvo kalbėta? Red.). Tikimės, kad kitą kartą susirinks daugiau norinčių jas klausyti ir šio to išmoksi.

Clevelande kas pamedėlis buvo bedarbių darbininkų susirinkimai ant miesto placių; buvo ir prakal-bos.

Nemuno, Vilnis.

IS GARDNER, MASS.

22 d. vasario buvo parengti so-kiai, pas Švilponį ir Robertą, jų naudai. Iš pradžių gražiai visi linksminosi, muzika griežė, visi sukinejos. Bet, žinoma, užstrau-kę biuro iš pradėjo apvaikšinėti Mahometonų Sventę: pradėjo muš-tis su plytgaliais.

K. Nebilis.

"Lietuvos" No. 7 šių metų buvo korespondencija iš Gardner, Mass. apie parengtas prakalbas vietinės 156 kuopos S. L. A. Ponas Mylė-tojas sako: buvo užprašyti 3 kal-bėtojai: Vincas Zubas iš Bostono (vietoj J. Zubas), Kaunas iš Brocktono ir Paltanavičiaus iš Wor-cestero. Matyti p. Mylėtojas rėmė-si ant ne teisingų pamatų. Buvo užprašyti vien viršų minėti pir-mutiniai 2 vyrai.

Paltanavičia kalbėti su visu ne buvo prašytas, bet žinodamas iš apgarsinimų, kad čia bus prakal-bos, atvažiavo su savo reikalais, ir užėjo prakalbų paklausyti.

Ne atvažiavus pasiažėdusiems kalbėtojams, publika būtų turėjusi išsikirstyti be prakalbų, bet pa-prašius Paltanavičiaus, kad mums ką nors papasakotų, ne atsisakė ir kiek galėdamas, aiškino dabartinį darbininkų tikėjimą, ragino švie-s-tis imtis mokslo, skaityt moksli-škas knygas, apsišviestus lengviau bus galima numesti nuo savo pečių tą kryžių, kurį ant mus uždėjo ka-pitalistai, lengviau bus galima nu-mesti tuos vergijos pančius. My-lėtojas sako, kad Paltanavičiaus daug klausimų užgriebė, o mažai išaiški-no. Argi pašauktas iš kampo ne pasirengęs ar gali taip viską išaiš-kiinti kaip Mylėtojas nori? Ar p. Mylėtojas neatmena, kad vietinės kuopos viršininkas, matydams, kad žmonių pilna salė, o kalbėtojų nėra, meldė sumanesnių vyrų kalbė-ti. Gal pats kur kampe tupėjo ir tylėjo, tik pasirodžius Paltanavi-čiui ant salės, visų akys nušvito.

Mės esame jam dėkingi, kad išgel-bėjo nuo sarmatos. Mylėtojas sa-ko, buk čia nykščių lietuvių apšvie-timas menkas, laikraščius mažai kas skaito. Sulyginus su kitų mie-ty lietuvių, čia nykščiai lietuvių ne stovi ant žemiausio laipsnio. Gal Mylėtojas, kaip ne čia nykš-tis vien su tamsiais draugais ir šviesesnių ne mato. Laikraščius čia ateina beveik visi lietuviški ir tai po ketelį egz.

Mylėtojas priduria, jog nemo-kanti angliškai perka angliškus laikraščius. Ta galime suprasti, kad ne mokedamas skaityti, ne mėtys pinigų ant vėjo, o kad ir prastai mokedamas skaityti su lai-ku išmoka geriau. Nieks neuž-gimė mokedamas.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

Sanarys S. L. A.

dą kaip nagelbėti tiems, kurie bu-tinai pagalbos reikalauja. Vietinės draugystės turėtų išrinkti tam tikrą komitetą, kuris sužinotų, kiek yra sulaukytų lietuvių "castlegarnę" ir dėl kokių priežasčių. Ištyrus gerai priežastis, suteikti reikalingą pa-gelbą. Bet tam būtinai reikalin-gi pinigai, be kurių negalima su-teikti jokios pagalbos. Tam rei-kalui turėtų but renkamoms aukos, jas būtų parankiausiai siųsti į laikraščių redakcijas, kol nebus galutinai sutvarkytas tas reikalas.

Ne vien privalomas organizacijų tuom užsiimti, bet ir pavienį ypa-tų, ypatingai lietuviški kunigai tu-ri teiggi pasirodyti tikrais skelbė-jais meilės artymo, pats turi aukoti pinigų tam reikalui ir nuo žmo-niųjų rinkti. Tas bus geresniu pa-veikslu ir pildymu Christaus mok-slo negu siundymai vienu prieš ki-tus. Atsiranda ir jiems gera pro-ga tikrai platintojais meilės art-y-mo pasirodyti!

P. Galskis.

ATSARGIAU.

Nors ir pirmiau Maskolijos val-džia užlaikė užrubežiuose gausias savo slaptų šnipų, bet prigesinus revoliucijos liepsnų ir valdžiai pa-stiprėjus nors menkai, ji galutinai nori pergalėti savo priešus revo-lucionierius. 21 d. vasario šių metų Peterburge suorganizuoti naujai specialią štabą už-rubežinių šnipų ir pasinėti į Svei-cariją, Prancūziją, daug jų pa-siuntė į Ameriką, kur daugiausia išsiviešė Maskolijos gyvena, kur renka pinigų palaikymui revoliu-cijos ir kur pabėgę revoliucionie-riai randa prieglaudą. Tų naujų slaptų šnipų užduotis — sekti ir da-boti veikiančias ypates, sprausiesi į darbininkškas organizacijas, pa-tekti į komitetus, viską daboti ir viską Maskolijos valdžiai pranešti.

Todėl ir su neva iš Lietuvos naujai pribuvusiais buk revoliuci-onieriais reikia labai atsargiai ap-sieiti, kad kokia gyvatė į mūsų tarpą neįlystų.

Amerikos Ukėsas.

KUNIGAS SUARDĖ MERGI-NOS LAIME.

Buvo vasaros laikas viena ne-dėdienio giedrą dieną. Saulė leidosi žemyn, nes artinosi vaka-ras.

Aš stovėjau grincios palangėje kur buvo aptvertas darželis, vidu-ryj darželio buvo storas grūmedis. Apie tą medį pasodinti kvietkai žydėjo.

Man besidairant, saulė žymiai slinko žemyn ir nekarštai, vaka-riniais spinduliais užkabino žydin-čius kvietkus, lyg nenorėdama jų palikti tamsiai naktiai; bet tas augstas medis, storoms, tankioms, lapuotoms šakoms nebeleido kviet-koms ilgiaus džiaugties saulės spin-duliais: medis suglobė juos tarp viršinių lapų ir laikė atrėmus kai-pi žibantių žemėčių stulpus. Po grūmedžiui pasidarė nebeaiški šviesa; kvietkai rodė nuliudę, lyg išreikšdami papeikimą savo nu-stelbtumui.

Tokiam reginėj pastaciau klau-simą savo mintyje: kodėl gi tie žydinti gyvi augmenys neturi ly-gios laimės džiaugties saulės spin-duliais kaip tas didelis medis?

Tuo tarpu pustelėjo vakaro vė-jas, lyg sumaišydamas mano min-tyje neįsirašamą klausimą. Atkrei-piau mano akis į sodą, aptvertą kitoj pusėj gatvės priešais darželį. Tam sode buvo daug visokios veis-lės didelių ir

Prancūzijos randas siūnia i Morokko, sustiprinimui ten stovinčių prancūzių kareivių, 6000 naujų kareivių iš Prancūzijos. Sultanas Malai Hafig pareikalavo nuo Mazagano gubernatoriaus išduoti garnizoną miesto Mazagan. Gubernatorius atsisakė reikalavimą išpildyti. Mulai Hafig atsisakė i svetimų kraštų konsultus pranešdamas, kad europiečiai pasisileptę konsultuose, kadangi jis užpuolęs ant miesto. Garnizonas Mazagano stovi sultano Abdel Aziso pusėj.

Netoli Kelčių, Lenkijoje, pulkas ginklų vyrų, 26 d. vasario užpuolė ant gelžkelio traukinio. Metė bombas po traukio. Tris kareiviai saugojanti traukinį ir tris urėdinkai liko užmušti. Užpuolikai paėmė iš traukinio 20000 rublių auksu ir prasišalino i netolimą girią.

Peterburgo kariškame teisme, 26 d. vasario prasidėjo byla 10 revoliucionierių, apkaltintų pasikėsinime ant gyvasties tiesų ministerio ir kunigaikščio Mikalojaus Mikolajevičio. Terp apkaltintų yra ir vienas italijonas laikraščių korespondentas.

Vladivostoke nusišovė kapitonas kariškojo skraidulio "Askold", Glizen. Jis mat buvo atiduotas kariškam teismui, už nepažinimą uosto valdžiai suvaldyti sukilusius maskoliškus jurininkus.

28 d. vasario, mieste Buenos Ayres, Argentinoj, važiuojant gatve prezidentui Alcantora, koksai vyriškis metė bombą, bet ji ne eksplodavo. Suarėstavo paskui keturis vyriškis. Kadangi bomba labai prastai buvo padirbta, tai manoma, kad ją metė koksai nepilno proto žmogus.

Mieste Teherane, Persijos sostapilėj, i automobilių, kuriam turėjo važiuoti šachas, 28 d. vasario metė dvi bombi. Eksplozijos tris eskortos kareiviai tapo užmušti; šachas gi išliko vien todel, kad vietoj važiuoti pirmutiniam automobilių, jis važiavo paskutiniame.

1 d. kovo Anglijoje ir Skotijoje šiaurės sniego darganos, kurios traukėsi dvi dieni. Tuluose Skotijos kraštuose supustė 15 pėdų ūgštas pusnis. Gelžkelių traukinių bėgiojimas ir telegramų siuntinėjimas buvo labai ap sunkintas. Terp Fort Williams ir Glasgovo užpuštė gelžkelio traukinį ir važiuojančius tik po 27 val. galima buvo iš pūsniės išliuosuoti.

Kronstadte, ant teip vadina mos Plikosios nosies, 1 d. kovo likosi pakarti 7 revoliucionieriai, kuriuos, už sukaltį ant gyvasties kunigaikščio Mikalojaus Mikolajevičio, kariškasis teismas pasmerkė mirtim. Terp pakartų yra ir italijonas laikraščių korespondentas Calvino. Terp pakartų buvo ir 3 merginos, turinčios 18 - 19 metų.

1 d. kovo, Morokko sultanate prancūzai turėjo kruvinus susirėmus su Madahora maurų giminė. Musis traukėsi per visą dieną. Pradžioje prancūzams buvo labai carsta, dalį raitelių apsiavė maurai ir jiems reikėjo prasinusti. Musis vienok pasibaigė pergaleimi užpuolikų. Prancūzai nužudė 16 užmuštus ir pašautus kareivius.

Sveicarijoje, Berno kantone, susirėmus nuo kalno sniego lavina sgriovė įėjimą i Loetschenthal uelį. Prie to 13 buvusių hotelių ypatų likosi užmušti, o 15 ta-ko sužeisti. Terp užmuštų yra ir amerikoniškas inžinierius Merart.

Moteryų kambarj Inščuio Prūsų Lietuvoj) gelžkelio stoties nusinuodino jauna mergina iš karaliaučiaus. Tuojau apie tai telegramu pranešė jos sužadėtuojai Karaliaučiu. Jis atkako i Inčutį ir rado savo sužadėtuotę nužudytą ruime vietinio ligonbučio. Prasišalinus ant trumpo laiko li- nijos prižiūrėtojai, kuri jį atvedė tie numirusios, jis paleido sau liką i galvą ir teipgi tuojau nu- arė.

Kariškasis teismas Peterbur- ge, išdesimties suimtų revoliucio-rių, 7 pasmerkė mirtim, o 3 li- sius kalėjimui 15 metų. Mat- nėti revoliucionieriai buvo sutau- nūdi teisų ministerj ir ku- aikštj Mikalojū Mikolajevičą.

Gadynė šlėktos viešpatavimo Lietuvoje

(1569—1795m.)

Parašė Jonas Šliupas, M. D.

tės, atvežinėją nuodingas zoles ir tt. Žinomoji Novgorodo eretikystė, vadinama Žydžiuojančiaja, nemažai sudrutino Maskvos valdžioje nepirilankumą Žydams. Ivanas Gresmu- sis, atgavęs Polocką, pradėjo jo apvalymą nuo nerusiškų gaivalų tuomi, kad liepė paskandyti Dauguvijoje tenyksiū Žydus (žinoma, išskyrus tuos, kurie apsiguvę).

Lietuvioškojoje Rusijoje pravoslaviškoji šlėkta ir ypa-tingai tenbuviai miescionys taip-gi su nepasimėgimu žiu- rėjo ant platinimosi žydijos. Jiė atmušinėjo nuo šlėktos arendas karališkų ir magnatiškų lobių ir muitinius atpir- kimus, kurie iktam laik buvo anos rankose, ir kurie ranko- se Žydų tapo šaltiniu daugelio klautų ir prispadimų; o pas miescionis ji stengėsi parmušti kiekvieną pramonę ir smulkų pirklybą, kuomi tiesiog grėšė pasmaugti netik jų gerbuvį, bet ir įrankius pelnikavimosi; prieg kam žydija nesibiaurėjos jokiais įrankiais, kad atsiemtį savo kraugė- riskas pastangas. Tikrą atgarsį to rugojimo, kurs girdė- josi prieš Žydus, randame minėtame jau veikale Lietuvio Michalio. "I šitą šalį, sako jis, suplaukė iš visur ar-šiausia iš visų tautų — Judėjiskoji, kuri paplito po visus miestus Podolijos, Volynijos ir kitų derlingų skryčių. Žmonės nelaikanti žodžio, guvų, bledingi, kurie gadina musų pardavinius, padirbinėja pinigų, pečvietes, ant vi- sų rinkų atiminėja nuo krikščionių įrankius gyvenimo, ne- žino kitos pramonės, kaip tik apgavystę ir lemetavimą. Aršiausioji padernė Chaldėjų gentės, kaip ir liudyja šv. Raštas, padernė pasileidusi, nuodėminga, laužanti žodį, ne- tikusi". Prie nurodytų jų papratimų reikia pridėti ir, pa- liudytą aktuose, slaptumą vogtų turtų.

Lietuviškosios Rusijos ir Lietuvos miescionų, nežiur- int savo Magdeburgiškų privilegijų, nors ir mėgino kovoti prieš įsibriaujančią žydišką eksploataciją, paprastai ras- davo ant priešingos pusės netiktai karališką vyriausybę, bet taip-gi turtingiausius ir įtekningiausius tarpe savę bendravaltiečių, kuriuos Žydai mokojo įpajinoti i bendrus su jais pirklybos ir pramonės užsiėmimus. O rusiškioji ir lietuviškoji šlėkta savo skundais ir protestais tiek tik at- siekė, kad Antrame Lietuviškame Statute (1566 m.) atsi- rado artikulai, uždraudžiant Žydams nesioti brangius au- dardus su auksiniais grandinėliais, o taip-gi sidabrinus pa- puošalus ant kardių. Atskirumui nuo krikščionių, jiems liepta dėvėti geltonas skrybėles ar kepurės, o moterims jų apvynionės iš geltonos drobės; toms taip-gi uždraudė auksini- us ir sidabrinus papuošalus. Bet visos duginės tiesos ir privilegijos žydijos pasiliko pilnoje spēkoje. Garsiamė Liublino seime 1569 m. pasiuntiniai iš lietuviškosios Ru- sijos skryčių karčiai skundėsi ant žydiškos eksploatacijos; jie praskė prašalinti Žydus nuo visokių rinkliavų, o rinkimą pošlų ir kitų jėminių pavesti prigitimies šlėktunams. "Apveikė mus Žydai — šnekėjo pasiuntiniai iš lietuviškos Rusijos; — laiko pirkliškų mokesčių, rinkliavas ant pre- kyviečių, malunus, paėmė nuomon salyklių asnyčias ir vi- sus kitus jėmino dalykus". "Nors mes turime nemažą konstitucijų kaslink Žydų, nežiurint i tai, tie nenaudos ir pas mus užima tuos urėdus (rinkėjų) ir nemazai padaro grobimų Rusijoje" (beje Rusijos vaivadijoje), kalbėjo 17 d. liepos Peremyšliaus teistojas Oriechovskis savo kalboje, i senatorius vardan viso. Pasiuntinių trobsio. Bet veltui buvo visi tolygus pasiskundimai: karalius Zygmantas Au- gustas pasiliko neatmainingu globėju žydijos, ir astrios konstitucijos pasiliko mirusia raide.

Likę be pagrindo, krikščionys kėrėjo Žydams pilną ei- le visokeriopų apskundimų. Tarp šitųjų drūciausiu ir labiausiai pasiplatinusiu buvo skundimas užmušime krik- čioniškų vaikų, kurių kraujas buk vartojosi prie nekurių žydiškų jmonių. Karališkos gromatos draudė kelti ant Žydų tolygius skundimus; skelbė juos patenkant po teismu tikait paties Karaliaus; reikalavo liudininkų skaitliuje tri- jų Žydų ir keturių krikščionių, ir grasiu mirtina bausme už nepatikrintus apskundimus; tuomi nemaziaus tengymiai gyventojai prie kožnos pasipynusios progos su užsispyri- mu juos atnaujino. Nežiurint i žydišką privilegijas, mies- cionija kartais imdavo apskystus Žydus savo teisman, pa- smerkdavo mirtinai bausmei ir skubinosi ją išpildyti, ne- pasitikėdama teismui karališkų atstovų. Vienoje privile- gijoje gromatoje, duotoje Žydams Zygmanto Augusto, tie- siok sakoma, kad visokeriopi skundai ant jų daromi buvo to dėlei, idant išstumti juos iš miestų. Bet visi tolygus bardymai pasilikdavo be pasekmių. Su paprastu sau kabu- mu, Žydai drūčiai įsigyveno Lietuvoje ir liet. Rusijoje ir, su prigimtu jiems įsmigimu ir begailestingumu, pradėjo čion savo alinimo veiklumą, savo naikinantį trisų termity, pagriauniantį visuomenišką ir valdžios organizmą.

Jeigu pasiklausime apie skaitlių Žydų Lietuvoje ir lie- tuviškojo Rusijoje, tai tas negalėjo dar buti didelis pirmo- je pusėje XVI-to šimtmečio. Maž-daug galima jį apsklem- bti iš dalies sulęg pagalvinių mokesčių to laiko, o ypatingai sulęg revizijos didkunigaikštiskų dvarų, padarytos liepant Zygmantui Augustui bėgyje 1562 - 1566 m. labiausiai Vo- lynijoje. Toji revizija arba liustracija perstato gam išgalį- ką aprašymą miestų, jų gyventojų, prekyviečių (rinkų), darų, ariamos ir šienaujamos žemės, palivarkų ir tt., su paženkliniu valdytojų ir prigulinių nuo jų mokesčių. Iš čion mes žinome, kad skaitlingiausios Žydų draugijos buvo Brasciuose, Gartine, Lucke, Kremence, Vladimire, Tykocine, Pinske ir Kobrinuije; iš jų daugiausiai namval- džių skaitosi Brasciuose, beje 85, o maziausiai Kobrinuije, 22. Kitose vietose pažymeta po keletą šeimynų. Be čion pamintų, seniausios ir zenkliausios Žydų draugijos buvo Vilniuje, Trakuose, Novogrodke ir tuluose kituose miestuo- se šiaurinės dalies d. kunigaikštystės Lietuvos. Priimant atydan visokių skaitlius, o taip-gi lavumą Žydų paslėpti savo tikrąjį skaitlių išvengimui pareigų ir pagalvinių, dau- gumas jų miestuose d. kunigaikštystės apie pusę XVI-to šimtmečio maždaug galėjo išnešti nuo 20 iki 25.000 — skaitlius ganėtinai užtekintas pradėjimui užsivarinėjimui prieš tenbuvius gyventojus. Po Liublino unijos, kada per- sidaginimai iš Lenkijos dar labiaus pasilengvino, o piet- vakarinė Rusija tiesiog susivienijo su Karuna, žinoma pa- sidaugino priepludis iš jos Žydų-proletarijų; o Lenkija iš savo pusės be paliovos gaudavo prieplūdį žydijos iš Vokie- tijos, Čechijos ir Vengrijos. Prie tokio prieplūdžio, atne- mant dar žinomą pagabumą žydijos ant greito pasidaugini- mo, vargiai, sakydami, kad galop XVI-to šimtmečio skait- lius Žydų Lietuvoje ir liet. Rusijoje jau artinosi prie 100, 000, kurių dauguma susidėjo iš alkanų, tai-gi ir tuomi la- biaus otruos proletarijato.

Taip vad. "žydiškas surinkimas" toje gadynėje persta- tė draugiją, kuri turėjo savo maldų namą arba synagogą ir savas kapines; matomai jis atsakė parapijai pas krikščio- nius. Toji draugija susidėjo iš vietinių žydiškų namval- džių, taigi iš žmonių apsisėdusių. Vadais jos buvo rinkti- niai senūnai, kurie susižinojo su vyriausybe ir rupinosi apie reikalus draugijos. Tie-gi senūnai vidui teisė teismą po pirmėdyte mokinto theologo arba rabino; vyriausia-gi pareiga tokio theologo buvo aiškinimas biblijos ir Talmudo, ir šitąjį mokinti ypatas, besirengiančias i mokintą pašau- kimą. Be rabino ir senūnų, urėdikomis ypatomis Žydų draugijoje, algnotomis, buvo: *kantorius*, kurs atlikinėjo gie- dojimus ir skaitymą biblijos synagogoje; *iskalnininkas* — prižiūrėtojas synagogos ir nelyginant pristovas teismo daly- kuose, ir *skerdėjas*, kurs užsiminėjo skerdimu galvių ir paukščių, paskirtų valgiui. Paskydimas žydijos Lietuvoje ir liet. Rusijoje vyko tiesioginiamė samazyje su jų drau- gijos surėdymu. Seniausios ir žymiausios draugijos, kaip Gartino, Brascių, Trakų, Lucko ir tt., pasiūnia nuo savės sodybas ar kolonijas i įvairias puses, ypatingai i rytus. Tie naujokai, užsiimdami smulkia pirklyba, arendonis ir tt., gyvena tam tikroje vietoje lyg būtų tuom laik ir atsi- tikus kokiām susidurimui ar prispadimui, pasiduoda po apgynimu savos vyriausios draugijos, kuri užsistoja už juos prieš valdžią ir suteikia reikalingą paramą. O potam, kada kolonija ganėtinai pasididina, nuziūrėję gerą laiką ir radę sau globėjus tarp vietinių valdžių, išsiurpina lei- dimą pasistatyti savo synagogą ir įstaiyti sau atskiras ka- pines. Tokiu budu kolonija virto i savarankišką žydišką draugiją. Tokiu keliu žydija nuolatos ir įkandiniai platino užbrėžą savo sodybų, ir tinklą savo sodybų išmėtė po visą Lietuvą ir liet. Rusiją.

Neapsirubežiuodami vien didkunigaikštiskais miestais ir dvarais, Žydai jau pirmoje pusėje XVI-to šimtmečio at- siranda ant žemių buvusių skrytinių kniazių ir kiltesnių didikų, kaip kniaziai Pinsko, Kobriniaus, Ostrogo ir k. Nors ir išgeso dynastija Jagėlių, vyriausių globėjų ir pa- sodintoj žydijos Lietuvoje ir lietuviškojo Rusijoje, ji mo- kėjo prisilieinti ir prie pasekančių rinkinių karalių, be- je išprašyti nuo jų patvirtinimą ir praplatinimą savų tiesų ir privilegijų. Tokias privilegijos gromatas išdavė jiems ir Heinrichis Valois, ir Steponas Batory, ir Zygmantas III. Lietuviškasis Statutas 1588 m. jau švelniaus atsineša prie žydijos, negu Statutas 1566 m., ir atmaino tulus jų apbrėžavimus; nes daugelis kitų didikų jau pasidavė lan- dumui ir patarnumui Žydų, skolinasi nuo jų pinigų, įvez- dina juos i savo dvarus kaipo atpirkėjus, posessorius ir arendorius, be triuso gauna nuo jų savo jėminus, paveza- mi jiems ant aukos savus padonus, — ir suprantama, pa- stoja jų nuosirdžiai globėjais. Tarpe tolygių didikų — globėjų randasi žinomas galva lietuviškų protestantų, Ni- kalojus Radivilas Rudis, Vilniaus vaivada. Taip, 1573 m. Žemaitijos šlėkta karčiai skundžiasi savam starastai Jonui Chodkevičiui, kam Nikalojus Radivilas savam valsčintje Saulėnų ant parubėžės su Prūsija "muitines kamaraš" pa- vedė nuomon Žydams, nes šitie nuo visų ir už viską ima mūtį ir, priešingai šlėktiskoms privilegijoms, net nuo tų, kurie vežasi iš Prusijos ką-nors savo reikalui.

Mės jau matėme, ką sako apie Žydus Lietuvis Michalio- nis. Dabar pažiūrėsimė, kokiais juos perstato lenkiškas poetas Klonovič, gyvenęs antroj pusėje XVI-to amž., buvęs tulą laiką prie Liublino teismo ir tame urėde turė- jęs progą arčiaus prisiziūrėti Žydų papročiams. Savo gra- žiuose veikuose jis nesėkį palyti žydiją ir visados per- stato ją vienokiais, aštriais paisais. Ana va:

Lotyniškioje poemoje *Roxolania*, pripildytoje daugeliu idylliškų abrožų, Klonovič maždaug nupiešia tokią cha- raktiką Lvovo Žydų: "Čion melagingas apipjaustytinis, nesirustindamas, apgyvena purvinus priemiesčius ir smar- dingus namus. Čion jo synagoga garsinasi šnypslu riau- nojimu ir visokeriopu baubimu, meldžiančiu, kad dangus pasiųstų visokias dovanas. Gal-but tu pasiklausai, ką daro Žydas šitame garsingame mieste? O-gi tai, ką daro vilkas, papuolęs i pilną javidę. Per skolas jam patenka i užstatą pilningi miestai; jis spaudžia juos procentais ir sėja vargą. Kirminas palengva graužia medį ir iš valios ažuolas sūsta, ir greitai prisinfeta puvinas. Nuo kandžių gaista audiniai, nuo rudies gadinasi geležis. Taip nekalsus Žydas suėda privatiską turtą, išsunkia visuomeniskus lobius. Vėlai em- si proto suardyti viešpajai, ir emė stenėti viespatystė, pa- mokinta vargo. Ji parmušta ant žemės, kaip kunas, nete- kęs kraujo: nėra daugiaus pajiegy ir gyvastinių sulčių.

Savo kitoj lotyniškioje poemoje, satyriško pobūdžio, po antrasu "Victoria deorum", jis šitai piečia veiklumą Žydo: "Tuomi laiku Žydas palukiais apunkina pažymius miestus, su stebėtinu rangumu, vykdydamasi menką pelną. Jis viskuom verčiasi: vandeniu, oru, taika, įstatymu. Jis visur įsismerkia su savo turgumi, idant paspėti savo pelnų tinklus, ir gerinasi valdžią turinčiam; urėdinkai aplupa jį, o jis grobia juos iš eilės. Net viešpatystės yždas (fiscus) ne be pavojaus nuo jo mitrumo; taip drūčiai apjakina visus auksas. Tokia toji Abraominė gentė; štai jos pamėgdžioji- mas papročiams ir teisingumui prabočiaus!"

Trečioje, jau visai satyriškoje, ir priegtam lenkiškoje poemoje, po antrasu "Worek Judaszów", Klonovič iš- juokia įvairias ydas savų sagadyniečių, ir, čion tarp kitko, piešia abrožą palukėmio. Jis prilygina jį tai prie besotės dielės, tai prie erkės, kuri, įsikabinusi i kaklą arkliui, geria iš jo kraują per visą dieną, neatkreipdama jokios atydos ant to, kad arklys mosuoja galva ir vuodega ir spardosi kojomis; tai tolygina jį su mythišku Afrikos žalčiu-drako- nu, kurs nuo medžio tyko ant sloniaus, metasi ant jo ne- lukėtai, apsvynioja apie visą jo kuną, o galvą savo slepia į jo nosyje, ir potam išsiurbia jam kraują. Veltui slonius stengiasi atsiluosuoti nuo kraujagėrio, iki, nuilęs, krinta negyvas ant žemės, ir drauge su tuomi užtroškina savo prieša. Toliaus, prilygindamas palukėmistę prie sėklų, kurias ukiniškas sėja i žemę, idant gauti jas atgal dang syk didesniame skaitliu, poetas plačiai rašo apie tuos trisus, atmainingą orą ir visokius vargus, kurie neretai ištinka žemdirbį. O juk "godus palukėmys pajuja vasarą ir žiemą, ir palukėmistę sėja palukėmistę. Jis neapdega, ne šala ir neslampa laukė, o sėdi sau prie lango savos gaspados. Ar- ba ant užsikimšusios prekyvietės viską apžvalgo purvinas žydpalakis kaftane ir su žema kepuraitė, su raudona kaka- ta ir kumpa nosia, ir šneka, kaip papuga, anties balsu. Jis pradeda savo handelį ryšeliu šafrono; o potam vis labiaus ir labiaus susiartina su sykščiu ponu. Šitąjį palukėmys va- dina savo ciecho broliu, su juomi šnekučiuojasi ir perleidžia visą gyvenimą".

Tamsiais, tulzies dažais nupiešė Klonovič sagady- nišką jam žydiją, ir mės galėtumėme užmesti poėtui didelį vienpusiavimą arba perdėjimą, jeigu tolesnėji istorija Lietuvos ir liet. Rusijos ir net visos respublikos nepatvir- tintų pilningą jo pranasingų žodžių.

Prieš šitą ateinantį iš vakarų debesį begailestingų eks- ploatorių, ką-gi galėjo pastatyti Lietuvos ir liet. Rusijos draugija, netekusi politiško savarankiškumo arba savos

tautiškos valdžios, ir draskoma smarkia kova religiskų par- tijų? Rankose lenkiškos vyriausybės ir sulenkėjusios dvar- ponijos, Žydai tapo nauju ir kuone veikliausiu įrankiu pri- spaudimo ir nubėdinimo tenbuvų gyventojų, Lietuvos ir lietuviškosios Rusijos.

5.

Vladislavas IV.

(1632—1648)

Dissidentai ir disunitai dideliame skaitliuje važiavo Varšavon i konvokacijos seimą (23 d. biržio 1632 m.). Ypačiai lietuviški kalvyniskiai, po vada kunigaikščio Kris- tupo Radivilo, liet. laukinio hetmano, neatsiliko namie. Rupėjo jiems išrinkti savo vadą seimo maršalku ir todėl nesyktavo su paprakais, prizadais visokiais, ir pamylėjė mais. Iš tiesų, seimui atsidarius, beveik vienbalsiai — ne žiurint i protestus primaso Weżyko, vyskupų, ir Jurgio Os- solinskio, Radivilas tapo aprinktas maršalu pasiuntinių ra- telio.

Vos tatai įvyko, dissidentai įnešė savo reikalus ap- svarstyman, surasė 19 reikalavimo punktų: kad įstatymais panaikintas taptų Korėčniaus kapturas ir tribunoliški de- kretoi 1627, 1629 ir 1630 m., siaurinant dissidentų laisvę sąžinės ir religiskų jmonių, kad namų atvangumas taptų patikrintas; kad grąžintų atimtas nuo jų bažnyčias, ir kad leista būtų jiems savas bažnyčias visur statyti, kad jų mi- nisteriai turėtų tokias pat tiesas, kaip kad turi Totoriai ir Žydai; kad laidotuves, krikštai, kapinės būtų atvangus ir nepersekiojami; kad dissidentams prieiga prie urėdų ne- būtų draudžiama; kad iš Vilniaus ir Liublino Jezuitių kolle- gijos taptų kitur perkeltos, nes ten daro jėbius; kad agen- tas dissidentų gyventų prie karaliaus, ir tt.

Veikiai potam ir disunitai įteikė seimui panėsius reika- lavimus, patikrinančius jiems ukėšką laisvę ir lygybę. Ties teisingiems reikalavimams priešinosi archivyškupas su vyskupais katalikų ir tuli senatoriai, kaip Vilniaus vai- vada Levas Sapieha, Jurgis Ossolinskis, did. liet. kancleris Albrechtas Radivilas ir keli kiti. Dissidentai ir disunitai nenusileido, ir konvokacijos seimas tapo labai trukšmingas; ypačiai kad Radivilas ir kiti dissidentų ponai ketino savo reikalavimus paremti ginkluota spēka. Įsikisus tik karalai- čiui Vladislavui, tapo išrinkta komisija, kuri surasė artiku- lus, patikrinančius atvangumą ir laisvę evangelikams, pat- remiančius tribunoliškas, jiems priešingas ištaras, paat- vanginančias bažnyčias miestuose ir patikrinančias laisvę dievmaldystės, ir paskiriančias baudas tramdytojams vie- šos ramybės; o viską kitą atidėjo iki elekcijos seimui. Tokią pat sutartį padarė su disunitais.

Primas su vyskupais ir keli uolus svietiški ponai tas koncesijas laikė per didelėms ir pavojingoms viešpataujan- čiai hierarchijai. Todėl prie savo parašų pridėjo klausulą: salvis juribus sanctae Ecclesiae Romanae. Ant to dissiden- tai žymesniuose miestuose Lenkijos ir Lietuvos, per savo vadą Kristupą Radivilą, įnešė savas protestacijas, nes tokia klausula naikino visą sudermę. Katalikų kunigai už tai seimeliuose stengėsi, kad pasiuntiniai gautų instrukcijas panaikinti tokią sudermę su dissidentais. Dissidentai t- a priešinosi ir išmanesniejie katalikai, kuriuos Jezučiai už tai praminė "politikais". Žinoma, seimeliai buvo trukšmingi, šlėkta kibo i sobles, pasipylė protestacijos miestuose. Ypa- čiai trukšmingas buvo seimelis liet. Brasciuose, kur Lucko ir Brascių vyskupas Achazas Grochovskis įnešė miestam smarkią protestaciją, su parašais Vilniaus vaivados Sapie- hos, seimelio marsalko, Brascių vaivados Alek. Liudviko Radivilo, Trakų kasteliono Albr. Vladislavo Radivilo, Bra- šių kastaliono Andriaus Massalskio ir did. liet. vėliavnešo Mikalojaus iš Kodenų Sapiehos.

Prisiartino elekcijos seimas 27 d. rugsėjo 1632 m. Varšavoje. Dissidentai bijojo užpuolimo katalikų, to- dėl liet. hetmanas, Kristupas Radivilas ir Belzos vaivada Leščynskis atsivedė 5000 gerai apginkluotų kareivių. Su- keliavo daugybė dissidentų iš Lenkijos ir Lietuvos. Katali- kai guodėsi ant sudermės konvokacijos seimo su dissiden- tais ir disunitais, o šitie reikalavo dar koncesijų paplatini- mo. Šlėktos jau gatavi buvo soblėmis kapotiesi. Išmanes- ni katalikai, ypačiai karalaitis Vladislavas, visus sutaikė, ir sudermės konvokacijos seimo tapo patvirtintos, o protes- tacija vyskupo Grochovskio tapo iš viešų knygų istrinta; tačiau salvos prie parašų, net elekcijos akto pasiliko. Nors dissidentai miestuose įnešė protestacijas prieš tas salvas, vienok jie padavė ranką katalikams. Tačiau nukentėję daug prie pranokėjo, jie įgavo nuo Vladislavo ypatingą asekuraciją, pokam per savus vyresnybinkus — Kristupą Radivilą, Leščynskį ir Goraiskį išreiškė jam savo dėkingumą ir prie jo ypatos prisirišimą, ir prizadėjo savo balsus už jį duoti.

Sunkiaus buvo nutildyti disunitus, kuriuos neismintin- gas pasielgimas Zygmanto III, intrigos Jezuitių, o ypačiai gundymai iš už-Dnieprės ir caregradiskųjų patriarchų įsi- no ir prie nepaprasto priešynumo gundė. Tačiau ir juos Vladislavas suminkštino, prikalbindamas katalikus su disu- nita is suderėti ypatingą sądermę, kuri patikrino rusiškos cerkvės laisvę; prieg tam kamisoriai turėjo apvažinėti miest- us ir miestelius ir ten cerkves unitams ir dissidentams pa- skirstyti. Per tą sudermę disunitai turėjo atgauti Mstisla- ve 2 cerkves, Mohyleve 4, Oršoje 2, Driezne 1, Polocke 1. — Bet sąlygos sudermės niekadoms nebuvo ištais išpildy- tos....

Net ir vainikavimo seimas, įvykęs 6 d. vasario 1632m. Krokavoje, neatsilaikė be kivirčių tarp katalikų ir dissiden- tų; tačiau tie kivirčiai apsirubežavo prisnekomis ir gin- čais žodžiu (ypačiai nepatiko dissidentams rotoje karališkos prisiegos išsitarimas *romani catholicis*, už ką jie i miestą įnešė savo protestaciją), ir neišsiveržė i imtynes šalių, ir nutarimai konvokacijos seimo ant naudos dissidentų vėl tapo patvirtinti.

Vienok dissidentai neitkėjo i laisvę, pagalvotą konsti- tucijos; jie susitarė kasmet laikyti generališkas konvoka- cijas, kur jų kunigija, susirinkusi, galėtų apsvarstyti reika- lus savos bažnyčios. Tuojau tokia generališka konvokacija įvyko Orlioje Pagiriuose, miestelyje kunigaikščių Radivilų, 1633 m., ir Vladavoje 1634 m. Tuose susivažiavimuose lu- tarta tapo tarp kitko: įvedimas vienokių agendų visose ba- žnyčiose helvetiško išpažinimo Lietuvoje, Mažoj ir Didej Lenkijoje, ir nutarta kiekvienoj iš tų trijų provincijų tu- rėti kaipo augščiausią perdėtinį ant kunigų — superin- tendentą, kurio Lietuvoje urėdavimas turėjo testėti visus metus. Lietuviškieji kalvyniskiai, pakėlimui nupuošiusi savo mokyklų, Vilniaus synode 1636 m. įsteigė seštą dis- trikto seniūrą — Balcerį Labękį, mokytą ministerj prie Vilniaus bažnyčios. O 1637 m., taip-gi Vilniaus synode

(Toliaus bus.)

Moteris ir jos vieta žmonijoje.

Parašė J. Laukis

Paprotį, užsilikusių iki šių dienų Indijoje, užkasti naslę gyvą drauge su jos mirusių vyrų, vadiname baurum, nežmonišku. Ir iš tikro yra baurum ir nežmoniškas; bet jis nebuvo tokiu savo pradžioje, kuomet moteris, didžiausiam sielvarte liedama asaras, gulė šale atšalusio lavono savo vyro, ir, gal, meldė kad ją greičiau užkastų drauge su juo. Be jo jai nesinorėjo gyventi. Jis ją teip prisirišęs prie savęs savo darbais, kad ji be jo nematė sau laimės, neturėjo nieko verto gyventi. Jis ją buvo gyvenimo tikslu, teip lygiai, kaip ji jam: ji kaip motina jo kūdikio, reikalavo jo narsos, jo vėjo, jo išminties; jis gi globstiję jos malonių rado saldų pasilį po sunkiai gyvenimo kovai ir buvo linksmas, turįs kam pasigirti savo atsižymėjimais ant lauko gyvenimo. Jam visas svietas buvo nieku be jos. Adomui nė rojui nebuvo gerai, kaip sako biblijos pasaka, ir Dievas noromis-noromis turėjo sutverti jam Jėvą, kad ir iš jo paties šonkaulio. Tai-gi jei vyras be moters negali gyventi, jei jis teip brangina ją, kad savo gyvastį stato didžiausiems pavojams apgynimui — o to juk nieks nesistengs užginti — tai ar galima tikėti, kad jis tą brangiausią sau esybę, kokią jis gyvenime turi, norėtų paversti į savo vergą, į menką žaislą užganėdinimui savo gyvuliškų jausmų? — Niekados! Tai būtų perbrangiai perkami ir vergai ir žaislai. Ir tie, ir kiti yra gaunami pigiaus.

O vienok negalima užginti, kad moteris tankiai yra tik tuoju žaislu vyrams. Bet čia norėčiau moterims pasakyti į ausį, kad tame jų pačių yra lygi kaltė, jei ne didesnė: kam jos duoda vyrams persisotinti savo meilumais?

Terp žemesnių sutvėrimų matome, kad lytiškuose dalykuose visų turi moteriška lytis. Lytiški susisėsimai buvo tik tasyk, kuomet to geidžia moteriška lytis. Be to dar matome, kad noras moteriškos lyties yra klausomas. Rūjoje šunų, štai, visi kiti šupės piauja tą, kurį piauja kalė. Tai-gi iš to aišku, kad čia yra galva moteriška lytis. Žmogus, išsivystęs iš gyvulių, turėjo priklausyti nuo tų pačių gamtos tiesų, ką kiti gyvuliai; bet jis praugo gyvulį savo protu ir pradėjo klausyti ne savo įgimtųjų, kuri valdo gyvulio visą gyvenimą, bet savo neišlavinto dar proto, kuris jį ir paklaidino ne kartą. Jis išklydo iš kelio paskirti jam gamtos ir gamta jį nubaudė. Šiandien moteris gudžiaisi, kad yra silpna, kad yra, kad yra be teisių, perkama, parduvinama ir, ant galo, pasipirama koja. Kokia gi tai yra priežastis visų tų nelaimių?

Kad atsakyti ant šito klausimo, turime sužinoti, koks yra tikslas gyvenimo moters, ir pagal tai surasti kelią, kuriuo ji turi eiti.

Gamtos tyrinėtojai sako, kad tikslu visokių gyvasts yra augti, veistis ir mirti, idant tokiu būdu būtų amžinai jauna. Dangelis valbėlių yra, kurie tuojuos apsisivaisin miršta. Jų tikslas pasibaigė; jie atliko savo; jų vietą užima kiti, lygūs jiems, kadangi tik tokis, tokį pagimdo, ir šitie savų žarų auga, plėtojasi ir gimdo, savo vaikams suteikdami tą, ką jie gavo nuo savo tėvų ir tą, ką jie gyvenime įgijo patys. Tas pats yra su žmogumi; tikslu jo gyvenimo yra augti ir veistis. Jis gyvena, kol turi gyvenimui tikslą, kol jis yra reikalingas. Pasibaigę tikslas jo gyvenimo ir jis nu-grubės, nukaršęs žengia kapą. Gyvenimas moters ypač yra veizdum pavyzdžių šito tikslo. Mokslas biologijos sako, kad moteris iš pačių pradžių buvo celineiu organizmu vaisos, yščiūmi, sąstatikai sujungtu su globiamuoju, saugojamų kauliniu tinklu su prasikišimais bei kraujo sudvynais, reikalingais aprūpinimui maistu augantį kiaušinių ar gemalų. Kūniskumas ir funkcijos motinybės teip pripildė visą esybę moters, kad ji neturėjo laiko atsiduoti kitokiems reikalams ir todėl nuo pat pradžių nebuvo turėjusi protavimo organų. Šito dėl, gal, senovės tautos moterį laikė žemesne už vyrą ir tą, gal, Mahometas manė, sakydams, kad moteris neturi vėles.

Kad padaryti lygsvyrbę tarp lyčių, idant jos amžinai laikytųsi viena kitos, gamta, atlygindama aną trukumą moteriai, padarė ją lytiškai patraukiantesne, vyriškai gi lyčiai davė didesnį lytišką pageidimą ir tuomi priverstė vyrą pildyti visus norus moters. Kol lytis laikosi savo įgimtųjų, tol jos neperžengia gamtos įstatymų ir viskas eina gerai. Moteris, turėdama saiką lytiškiems norams, suvaldo vyrą nuo lytiškų perdėjimų ir jis, budamas lytiškai pusiau alkanu, jei teip galima išsireikšti, priverstas yra jos klausyti. Šitą priedermę moters-suprato visi senovės žmonės; jie nereikalavo to padornumo nuo vyro, kurio jie reikalavo nuo moters. Jie nieko nedarė iš pasileidimo vyro ar mažai ant jo paisė, bet vargas buvo moteriai, jei ji savo nekalbybę sutepė; pas lietuvius, antai, prasiiradusi mergina buvo sudeginama ant laužo; pas žydus svietimotėriant moteris buvo užmušama akmenimis be jokio teismo. Šiandien, nors-ta žiaurbausmė ir sušvelnėjo, bet neapykanta praradusi merginai ir rodymai pirštais į ją, kad padornumo yra reikalaujama ne nuo vyro, tik nuo moters.

Tokiu būdu, ar tai dėl savo nuostebos iš mažutalingumo, ar dėl savo moteriškų silp-apsaklavė vyrui visą valią ant savo ypatos, visokio budamas lytiškai besociu, persisotino, mylgytumo pasekmė yra žinoma; širdis Beta ir daiktas, kurio apsisvalgome, purto neaplyras persisotinę meilumais moters, nepaprastai; lygsvyrbę žuva tarp jų; jis iš klausio, bet savo paliepiamus duoda

jai; ji lieka žaislu jo gyvuliškų pageidimų ir vergu jo norų. Jis stoji dabar ne viešpačiu jos, kokių jis buvo, gindamas ją nuo visokių nelaimių ir pavojų, su kuriuo ji noriai gulė gyva kapą, bet despotu, terionu. Jos gyvenimas papluko asaromis; jos vaikai stoji jai prakeikimu ir jos stenėjimui bei dejavimui buvo jai vieninteliu atgarsiu užuojautos. "Juo-kis, ir su tavim juoksis visas svietas; verk, ir tu verksi pats vienas", pasakė Shakes-peare'as. Moteriai likosi verkti vienai. Vyras sužvėrėjo, ji likosi paversta į gyvulį supkenybų, ir vis dėlto? Vien dėlto, kad moteris peržengė įstatymą gamtos, kad ji neklusė savo įgimtųjų, kad ji pasidavė vyrui. Ji, moteris, o ne vyras tame kalts ir atitaisymas to pikto priklauso nuo jos vlenos. Kaip-gi teisingi biblijos žodžiai: Jėva, gundoma savo jausmų — to suvedžiojancio žalčio — nuskynė obuolį nuo medžio pažinimo gero ir blogo ir davė Adomui; Adomas valgė ir davė Jėvai ir abu, paragavę, pamatė save esant nuogais. — Ištikro, nuogi jie buvo, nes abiem laimės truko.

Ant galo pražiuro moteris ir emė įjeskoti savo teisių, bet kaip juokingai, kaip kudi-kiškai! Ji sako, kad puodai ir vaikai paima visą jos gyvenimą, kad jie atima jai visą energiją, kad ji per juos negauna progos nė kiek pasistumėti priekin. Tai-gi ji pasiryžo, trenkus juos kur į kampa — primetus vyrui, ar palikus apveizdai Dievo — eiti balsuoti, kad sujieskoti savo teises.

Teisybė, puodai neretai buva perdaug su-dini jos išlavinties moteriškiems jausmams; vaikai tankiai iščiulpia jos paskutines gyvasts-nes sultis, išvaro ją iš proto ir paguldo kapą, prislėgę jos širdį akmeniu tužbos. Bet ne puodai, ne vaikai nėra trenkiamais į kampa daly-kais; pavalygt mums reikia ir reikės, kol bu-sime gyvais; puodas, teip lygiai kaip ratas yra atrama mūsų civilizacijos; išmesime juos ir mūsų civilizacija griuva. Be puodo mes ne-galime apsieiti, o vaikai yra vieninteliu tiks-lu mūsų gyvenimo. Kam gi tad moteris ga-lėtų juos primesti? Ar vyrui? Bet vyras turi ką veikti be prižiūrėjimo puodų ir vaikų. Jam reikia grumtis su gyvenimo priešingu-mais, kuomet moteris po sargia jo akia ir ap-gininga ranka, budama apsaugota nuo gyve-nimo audrų, užvežioje augina savo kūdikį jam. Terp jų yra nesutrukdomas ryšys ir jie, nė viens, nė kiti negali apleisti savo vietos, arba jomis apsieikti. Ir kokia, ant galo, nauda būtų, jei kurpius apsieiktų savo amatu su rubsiuviu? Naudos jokios, o negerumo daug, nes abu sugadintų daug medžiagos, kol viens stotųsi rubsiuviu, kiti kurpiu. Toliaus jie vėl būtų — kurpius ir rubsiuvis — koks-gi skirtumas būtų jiems apsieiktus? Grynai jo-kio. Bet moteris su vyru tiesiog negali apsi-keisti savo vietomis. Vyras, kad ir visas sme-genis išdiovintų begalvodamas, kaip išrasti būdą pagimdyti vaiką be moters, jo nesuras. Vyras dar negimdė ir niekuomet negimdys vaikų; tas darbas priklauso moteriai. Jai, mo-teriai priklauso vaikai ir, kaipo pabulki pen-ėjimo jų, puodai.

Rods, vyras, budamas be galo rupestingu apie gerovę moters, išrado daugybę visokių palengvinimų; terp jų jis bandė net surasti būdą paluosuoti moterį nuo sunkenybių gim-dymo. Jis visokius chemiškus budus beme-gindamas priverstė protoplazmą augti ir, su džiaugsmu pašokęs, gyrėsi, suradęs būdą, tu-rint klausinį, paversti jį į augantį organizmą. Bet jo tas auginamas organizmas buvo be formos, smotas kurkuly, iš kurių niekas ne-pasidaro ir baimės nėra, kad šitiems moky-tiems vyrams kas nors geresnio nusiektų kuo-met tame. Moteris drąsiai gali tikėti, kad na-šta gimdymo ir ant toliaus guls ant jos.

Žinoma, negalima užsimerkiti ant to, kad šiandieninis, vienodas ir begalinis triušas apie puodus ir vaikus, apie vaikus ir puodus, at-bukina moters jausmus; bet tame nėra gi kal-ti nė puodai, nė vaikai. Ant galo nuo šito bu-kinimo jausmų nėra bėdos nė vyras. Viso-kis daiktas turi dvi pusi: gerą ir blogą; jei mes žiūrėsime į jį iš geros pusės, matysime jį geru; jei iš blogos, bus mums blogas. Tas pats yra ir su puodais bei vaikais. Puodai yra sunkenybe moteriai dėlto, kad yra per tankiai vartojami. Mės valgomė šiandien tris ar keturis kartus tiek, kiek mums reikia; jei ta nereikalingą valgytą atmetume, kiek tai puodai gautų pasilso, o su jais ir moteris. Bet daugiausiai tai pasilsėtų mūsų pačių or-ganizmas. Šiandien jis yra apkraunamas ne-reikalingu darbu ir įdedama į jį maistą, kurį jis turėtų paversti į kraują užlaikymui mūsų gyvybės, paverčia į dujas ir rugstis, paga-minančias mums ligą. Šitas mūsų apsisvalgy-mo paprotys atsiliepia ir ant viso mūsų gyve-nimo. Mūsų nerūpinumas matosi pas mus kiau-rai visur. Mės apsikrauname visokiais daik-tais, visai neatsižurdėdami į tai, ar mums jų kuomet prireiks. Tiesiog krauname juos į kruvą lygiai teip, kaip ir valgi kad kemsame į savo pilvą iš papratimo. Bet, kaip nereika-lingas maistas, teip ir nevartojami daiktai yra tik sunkenybė ir abu turi tarp savęs susi-rišimą. Pragobumas matomai yra tik pasek-mė nerūpinimo; žmogus dėjo į kruvą tą, ko suvalgyti nevaliojo; todėl jei mės panaikinsi-me priežastį, tai pasekmė pati išnyks; kaip mės išmoksime valgyti, pragobumas pats mus apieis.

Mokslu vyrų yra pripazinta, kad mums kenkia valgyti tankiau kaip kas 6 valandos; kad atsikėlus rytmetį iš lovos mūsų organiz-mas yra atsigavines ir jį mums išvaku maistas nėra suvartotas darbu, todėl mums ne-reikia maisto imti dar per išitas 6 valandas, taigi, kad mums pilnų — pilnai užtenka dvie-jų valgių per dieną: pietų ir vakarienės.

Vartojant puodus du kartus per dieną jie nebus toki įkirus ir šypsis nekaltai į moterį ir jai neturės priežasties gnosis, kad puodai yra jai sunkenybė. Bet vaikai? Kokia nela-imė paprastai šiandien yra moteriai turėti vai-kus! Atsiradęs pyplys kartais ištisas valan-das zvėbia be susiūjapimo; naktimis jis ne-duoda jai miego, o dienai atėjus jį negali jo nuo rankų padėti. Brangi gal tai būtų moti-nai gamtos dovana, kurios, ji, gal, troško, bet kokia įkiri! Tas vaikas, jos vaikas, išrėkė jai ausis, pagynė jai rankas ir paalsino ją visą. O jei dar tokių pyplių randasi du, trys: vienas ant rankų klykia, kitas į žiurstą įsisegęs, zvem-bia, o trečias iš užpakalio į sijos išikabinęs bliauja — kokia tai muzika! Jai negali at-laikyti nė drūciausi nervai, kad jie ir plieno pu-bė. Bet ta nelaiminga motina negali nuo jos pabėgti — juk tai jos vaikai! Gal ji ga-lėtų palikti juos reikiančius ir išeiti, bet rik-s-mas jų eis su ja. Pamanykime, koks tai bai-sus padėjimas! Beprotnamis ar pragaras ne-gali būti jai baissinis. Bet tai dar nėra vis-kas. Ji norėtų, kad jos vaikai bent užaugę būtų geras žmonėmis, kuriais ji galėtų gėrė-tis ir džiaugtis. Ji kantriai kenčia visą vargą jų auginimo, ji lenkia juos prie gero kaip ji moka ir ant galo, kaip jau jie išauga, pavirsta į niekus ir vietoje ką būti dėkingais jai už auginimą, pasako, kad jie neprąsė jos, idant ji juos augintų... Kokia tai ironija! Koks skaudus likimas! Koks bergždzias ir kartus jos gyvenimas, kurį ji teip sunkiai turėjo per-gyventi, beaugindama savo vaikus. Motina, gaila tavę, bet tu to verta. Tu renki tą, ką pati sėjai. Tai yra tavo nuodėmės, kurios ta-vė kankina. Tavo vaikas negalėjo gimti ar-sėniu už tave; jeigu jis yra blogas, tai tik dėlto, kad tu pati nebuvi gera. Blogieje ta-vo vaikai tai tavo sėkla, kurią tu pasėjai savo mąstiniis, savo panoriais, savo įspūdžiais be-pastodama su jais, benešiodama juos savo po-siordij, ar dar pirmiau. Moterie, jei nori, kad tavo vaikai būtų geri, buk pirma pati ge-ra ir tau į galvą nepareis siulyti kitiems sau vaikus auginti; tau nesinorės skirtis su jais.

Be to, taisyti kitą yra lengviau ir pato-giau kaip save. Moteris nė žiurėti nežuri į savo silpnas puses; jai norisi pataisyti pirma draugiją, kad draugija paskui pataisytų ją ir ji su uolumu sanka: "Leiskite mane balsuoti, o aš pataisysiu tą, ką vyras buvo sugadinęs".

Nenoroms lupos šiepiasi juokan. Neteip labai seniai, apie desimtis metų atgal, jai buvo užsimorėję nesioti kelines vietoje sijos ir kirpti trumpai plaukus, kad tik išrodyti teip, kaip vyras. Šiandien tų vyrmoterių nė su žva-ke nerastume vidury dienų. Jos atbuvo savo laiką ir su maža drauge nuėjo užmiršin. Da-bar jau yra kiti dalykai. Moteris reikalauja turėti lygias teises su vyru, ir dar kame? — politikoje. Politika, iš geriausios pusės į ją žiurint, yra tik apskuri vagystė; politikoje gudriais melais atimama teisės beturčiams, ir duodama jos turčiams. Dalyvavimas politi-koje visuomet reikalauja gerai mokėti meluo-ti ir nesugėsti. Bet argi tai jau yra toks garbus amatas meluoti, kad jo trokšti?

Ant galo Moteris ir šiandien, norėdama pa-meluoti, pataiko neblogiausiai, ypač meiliskuo-se dalykuose; ji moka puikiai nuduoti įsimylė-jusią, graudžiai paverkti sausomis akimis ir net apalpti, besirenkant vyrą, jei jos išveizda ar kitos ypatybės neigali prie savęs patraukti josios didvyrio. Abėnai moteris iš prigimi-mo yra veidmaininga; ji veidmainiauja arba, kad sušvelninti netikusį padėjimą vyro, dary-dama jam gerą, arba kad užslėpti nuo jo sa-vo jausmus, jei jis jai nepatinka. Gamta jai davė norą turėti geriausią vyrą, kokį tik ji gali-rasti, idant tokiu būdu veislė vis eitų geryn. Bet ji nevisuomet pataiko tą atlikti, ir tankiai išsirenka iš peilių geležtę. Žinoma, išsirinku-si, kaipo geriausiam, ji prizada jam amžiną meilę ir klausybę; bet, gal, ant rytojaus, ji pamato, kad ans, šale jos stovėjęs, yra daug geresnis. Ir kas jai tad liekasi daryti? Ar prisipažinti, kad ji turėjo klaidą? Bet klai-dos visuomet turi būti atmokamos to, kas jas padaro. Ir kuo gi moteris galėtų atmokė-ti vyrui tas savo klaidas? Laimė, kurią ji da-vė vyrui, eidama už jo, yra lygi gyvasčiai ir ji savo klaidas galėtų vyrui atlygti tik savo gyvastim. Bet gyvastis yra per daug brangus mums daiktas, idant mės norėtume tuojuos su ja skirtis. Mės laikomės už jos nusitvėrę visoms keturioms, kadangi nežinome nė iš kur mės atėjome šiton gyvastin, nė kur mės nuvei-sime iš jos, o nežinė visuomet buvo, yra ir bus mūsų didžiausias gaidintojus.

Moteris nori gyventi ir gelbsti savo gy-vastį kad ir veidmainyste — tikslas išteisina būdą. Bet niekur gamtoje nėra, kad blogas būtų daromas vardan blogo. Žėdnas mūs, net ir didžiausias piktadėjas daro tik tą, kas sulyg jo yra geriausias. Politika savo esme-nyje yra tik tam tikras budas be kovos prisi-vesti kitą tarnauti sau, ypač, jeigu dar tas kitas yra raumenįngesnis už tave. Kad pa-sikinkyti arklį, mės nereikalaujame griebtis kokių nors gudrybių; tiesiog dedame ant jo apynasrį, spriandžiame, jam žaslus į nasrus, imame vadžias į rankas, sukertame botagu ir arklys veža. Bet žmogui neužtenka tokios valdzios; jis protauja, jis mato, kad jis turi lygią teisę gyventi su kitais; jis nori gyventi ne kitiems, bet sau ir jis priešinasi tam, kad jį išnaudotų kariai. Jis greičiau ant vietos numirs, o sunkenybės nenės, jei jis nebus per-tikrintas, kad tai jo yra priedermė ta atlikti. Jis reikia pertikrinti, kad jo galingi raume-nys yra duoti tik darbu; kad jo smegenys vi-sai nėra toki, kaip to, kuris jam prisakinėja; kad tai gamtos teip yra leista, idant jis dirbtų

o kitas jo darbu džiaugtųsi, — reikia veid-mainiauti su juo.

Šiandien veidmainis, iš mandagumo, nenorė-dami pavadinti jį jo tikru vardu, vadiname politiku. Politikai, susirieję tarp savęs už ky-sius ar tolygius dalykus, išvadina vienas kitą sukūčium, melagium, vagim ir patvirtina savo žodžius faktais. Politikauti akysė dorų žmo-nių yra nupuoliuimu. Politikas, kuris už pini-gus stoji į rankius nelėmėciausiu mierių, ir paleistuvė, kuri pardavinėja savo meilę, yra lygus niekšai ir abu yra verti tik koja paspir-ti — ne, ką aš sakau, politikas yra niekšesnis už paleistuvę, kadangi paleistuvė pardavinėja tik savo jausmus, kuomet politikas pardavinė-ja savo protą, o protas visuomet yra augstė-snis už jausmus. Kad šiandien politikoje pilna yra visokių purvų ir bauriųbių, tai, regis, nie-kam nėra paslaplaim. Bet politika netik ši-ndien yra tokia. Tokia ji buvo iš didesnės da-lies pas senovės graikus; tokia ji buvo Romos ciesorystėje ir tokia ji buvo per visus tamsiu-sius vidurinių amžių laikus — visur ir visuot-mė, kaip seniaus, teip ir dabar ji yra naudi-ngi tik tiems, kurie iš kitų gyvena; ir niekur istorijoje žmonijos nebuvo dar atsitikimo, kad nuskaustieji atgautų savo teises per derybas. Kas tik teisių įjeskojo, vis su ginklu rankoje, nepaisant koks tai ginklas būtų; ir, kaip, jas atgavęs, įėjo į politiką, nebudamas kompeten-tisku meluoti, tuojuos vėl jas prarado. Ten kur melas yra laikoma išmintim, o kaulišku-mas sugiebumu, negalima nieko kito laukti. Moterie, nejaugi tu į tą purvą keli savo ko-ją, kad jame surasti savo teises? Koks reika-las tau lavinti savo negirtinus palinkimus?

Moters įgimtas veidmainingumas, kuris jai, gal, reikalingas yra kaipo atsvara truku-mo jos nuoregumo, įkelus jai koja politikon, tik labiau ją nupuldys. Tas būtų nelaimė, ne-tik jai vienai, bet ir visai draugijai. Vyras žiaurumu savo niekuomet nesulygins su mo-teria, jei ji pakrpytą ton pusen. Kad supra-timą turėti apie tai, ko galėtume sulaukti nuo moters politikoje, užtenka priminti sau Bal-tramiejaus naktį. Tas batus išpiovimas gu-genotų yra darbu moters, Katres de Medici. Bet gamta sutvėrė moterį ne žiauriems dar-bams ir naikinimui; ji leido ją mylėti, gim-dyti ir padaryti gyvenimą smagum su viso-mis sunkenybėmis ir jos didžiausiu reikalu yra laikytis nuo tokių purvų, kaip politika, kuotoliausiai.

Be to jei net politika būtų doru būdu tvarky-mo reikalų visuomenės labui, tai ir tai joje nėra vietos moteriai. Vyras paprastai per mažus daiktus žiuri į didelius; jis meta tą, kas yra lengva ir eina prie to kas sunku, kas duoda darbą jo raumenims ar smegenims ir per tai jis plėtojasi, žengia pirmyn, tveria mokslą. Moteris gi priešingai: ji per didelius daiktus žiuri į mažus; tą jos ypatybę galime matyti iš jos parėdų, iš jos mėgimo puošti kaspinais ir plunksnomis, iš jos dažymo vei-dų ir tt. Jai viskas yra brangu, prie ko ji yra pripratus, išskiriant tik seną madą, ir viskas yra geru, kas tinka jos upni. Be to ji išprigimimo yra konservatistė ir visi seni papročiai bei prietarai, gyvais išlaikyti tautoje, yra tai jos darbas. Kogi galėtume sulaukti, jejus moteriai politikon? Netik mūsų įstaigos, bet gangreit ir mės patys turėtume apaugti sa-manomis papročiu.

Bet moters konservatyviskumas nėra dar didžiausia priežastia, dėl kurios ji drauge su vyru negali dalyvauti fvarkyme draugijos rei-ka-

Gamtoje visur, matome, yra tvarka, pada-linimas darbo. Tam tikrą darbą atlieka tam tikra pajega. Tveriančių pajėgų gamtoje yra dvi: veikianti ir neveikiamoji, kitaip sa-kant, pozityviska ir negatyviska, arba vyriška ir moteriška; ta, kuri liepia, ir ta, kuri veikia, padaro darbą; išiega veikimo šitų pajėgų yra pasekmė, vaisius, nauja forma gyvasties. Šitos dvi pajegos sutveria visoki organimą, su-tveria visus svietus ir visur jos per amžius veikia be atmainos vienaip: veikianti prisako, neveikiamoji padaro darbą. "Dievas tarė: 'Lai buva svietas', ir stoji šio svietas". Prie-zastis — susidurimas šitų dviejų pajėgų: po-zityviskos ir negatyviskos, kitaip sakant, vy-riškos ir moteriškos, gimdo pasekmę, naują formą. Tai yra tas pats Dievas trijose ypa-tose, Sutvėtojas dangaus ir žemės, apie kurį pasakoją mums Bažnyčia Šventa, pati apie jį supratimo neturėdama ir tik pasakoją mums kaip apie geležinį vilką. Šitas Dievas trijose ypatose, šita bažnyčios trejybė yra tai: Die-vas Tėvas — priežastis, arba vyras; Dievas Sunus — pasekmė, arba vaisius ir Dievas Dvasia Šventa — neveikiamasis principas — moteris, kuris veikia, kuris tveria. Vyriskas principas parupina formą, moteriškas prin-ci-pas pagal tą formą nužiedžia daiktą. Šitos dvi jėgos per amžius veikia sau įgimtu neat-mainomu būdu ir viskas, kas gamtoje yra, yra atsiradęs šitų dviejų principų dėka. Kaip smulkiausiame atome, teip didžiausiame svie-te veiksmas tvėrimo priklauso tik šitiem dviem principam: vyriškam ir moteriškam, kurie drauge su savo veiksmo pasekme yra tuoju vienu, viuresančiu, visogalinčiu, am-žinuoju Dievu trijose ypatose. Šitas vienas, trijose ypatose Dievas, augščiausiam laipsny-jė savo išsivystymo — pavidale žmogaus, va-dinasi — tėvu, motina ir vaiku, kurie drauge padaro vieną, užbaigtą svieta, vadinamą še-myna. Šeimynai nieko tokio netruksta, be ko negalėtų apsieiti josios nariai, ir jei šeimynos telkiasi į draugiją, tai tik dėlto, kad paleng-vinti reikalus šeimynos. Mės gyvename tik šeimynose ir rupinamės tik šeimynos reika-lais. Valstietis paduoda draugijai tik tokį

(Toliaus bus).

Iš visur.

|| Mexike, kasyklose Ciat Car-bon de Subinas Mines Rosioj, 27 d. vasario atsitiko eksplozija. Ka-kykloj buvo 200 darbininkų. Ma-noma, kad jų daug likosi užmstų arba sužeistų.

|| Holandijos sostapiėj Haagoj, važiuojant karaliui su karaliene, netoli karaliaus rumo ant jų karie-tos užbėgo elektrisks karas ir ka-rietą sudaužė. Karalius ir karalie-nė išpuolė ant gatvės, bet ne tapo sužeisti.

|| Vindobonoj pasimirė nuo vė-zio viena iš geriausių savo laike giesmininkų, Paulina Lucca.

["LIETUVOS" REDAKCIJA. Gerbiamoji Redakcija!]

Nuosirdziai meldžiamė Gerbi-a-mos Redakcijos pataipinti Jusų laikraestyje sekantį laišką:

Nuo p. M. Palnavičiaus mės esame gavę tokį raštą, rašytąjį sausio 14 d. 1906 m.

"Brangi Tautietė!

Dabar tik galiu atsakyti ant Ju-sų paskutinio laiškelio, kuriame klausiate, kam siunsti "Aritmeti-ką". Matote turėjau klausiti rodos literatisko komiteto, ar jis priims tą knygą, kad kartais nesukelti vaidų. Dabar pranešu, kad litera-tisks komitetas nutarė priimti, dėl to meldžiamė siunsti ant rankų mūsų knygiaus J. Simanavičiaus 331 Barnes str., Plymouth, Pa.

Su širdingu linkėjimu, M. Paltanavičia.

Dalykas tame. "Tėvynės Mylėto-jų draugija" paskolino "Lietuvių Mokytojų sąjungai" 300 rub. su sąlyga gražinti tuos pinigų knygo-mis (Aritmetikos vadovėlis) L. M. Sąjungos išleistomis. Kada išėjo iš spaudos Aritmetikos vadovėlis kreipiamės į p. M. Paltanavičių už-klaudžiami ar siunsti ir kieno vardu tas knygas? Gavę viršimėti lai-ską gegužės 11 dieną 1907 m., išsiuntėme 2000 egzempliorių Arit-metikos vadovėlio Pral. laiške nu-rodytu antrašu. Praėjo jau 8 m. nesiai, bet niekas tų knygų neat-siima ir jos guli N. Yorke kontō-roje: American Express Co. (Broadway).

Dėlei tų knygų kreipėmės ka-lius kartus į pp. Paltanavičių, Simanavičių, bet irgi jokio ats-kymo negavome. Dabar gavome iš kantoros pranešimą, kad, jeigu tos knygos nebus paimtos greitu laiku, tai bus parduotos arba mums pareikalavus sugražintos aš gal Rosioj. Tols "Tėvynės Mylėtojų Draugijos" mūsų apvyli-mas verčia mus tas knygas liepti siunsti atgal į Rosiją ir gryn, se-žinė skaityti savę liuosais nuo gra-žinimo 300 rub. skolos, nes siunti-mas ir atgal gražinimas tų knygų ir abėnai toks "Tėvynės Mylėtojų Draugijos" pasielgimas patraukė iš mūsų pusės ne mažiau išlaidų.

Su pagarba, Liet. Mokyt. Sąjungos Centro Biuras.

NUO "SĄJUNGOS PAGRAŽI NIMU TEISIŲ LIETU-VISKAJAI KALBAI LIETUVOS BAŽNY-ČIOSE, VILNIUJE.

Yra parašyta baltgudžių ir lenkų kalbomis "Trumpa istorija nupuoli-mo ir atgimimo čekių tautos, pri-taikant ją prie šių dienų lietuvių tautos braidėjimo. Toje istorijė-lėje yra labai atsargiai iškelto panašiosios ir čekių kilimą mūsų tautos atgimimo vietos, o tarp kito ko ir kova čekių kalbos su vokiš-kąja čekių bažnyčiose jų atgimimo gadynėje. Toje brošiūrėlė yra pa-skirta skleidimui tarp maž-daug sugudėjusių ir sulenkėjusių Vil-niaus, Gardino gub. ir kitų Lietu-vos vietų lietuvių. Jos tikslas — pažadinti tautiškąją sąmonę tau-santčioje mūsų tautos dalyje Ru-sijoje ir patraukti jos simpatiją prie visutinioje mūsų tautos kil-i-mo; o grėta su tuo vilį į geres-nę Lietuvos ateitį, norą glaudtiesi prie lietuvių ir trauktis nuo sve-timųjų asimiliuojančių juos gae-valų. Šita brošiūrėlė reikės do-vanai iš dalinti. Pinigų tam tiks-lui daug nereiks — koki 300 rub-lių. Bet nė tos menkos sumo šitas kraštas nestengs sudėti. Ta-dėlei saukiames į Jus, Broliai A-merikiečiai: sumeskite išleidimul-tos mažos, bet svarbios knygelės reikalingą sumą ir priduoti mums į Vilnių! Kiekviena paaukota

